

ABC

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

NASZE ABC

O dalsze trzy deklaracje

Narazie mamy dwie. Jedną określa w sposób jasny i zdecydowany stanowisko Polski w sprawie traktatu mniejszościowego, drugą złożył wczoraj przedstawiciel Polski w związku z przyjęciem Sowietów do Ligi Narodów.

Stosunek nasz do pierwszej deklaracji sformułowaliśmy już w słowach wyraźnych i całkowicie pozytywnych. Dzisiaj możemy wyrazić nasze zadowolenie spowodowane oświadczeniem, złożonym przez Polskę w sprawie Z. S. R. R.

Niejednokrotnie wyrażaliśmy na tem miejscu żal spowodowany pewnymi objawami zahamowania dobrych sąsiedzkich stosunków z naszym sąsiadem wschodnim. Zagranica wiele mówiła w ostatnich czasach wprost o załamaniu się linii zbliżenia polsko-rosyjskiego, wytyczonej w okresie zawierania paktu o nieagresji.

Wczorajsza deklaracja min. Becka powinna położyć kres tym pogłoskom i wątpliwościom i dlatego uważamy tę deklarację za potrzebny i rozumny krok polityczny.

Z drugiej strony musimy podkreślić z naciskiem, że obie wymienione deklaracje nie wyczerpują zagadnienia. Poza sprawą traktatu mniejszościowego i stosunku do Rosji, zasadniczą koncepcją polskiej polityki zagranicznej jest w dalszym ciągu niejasna.

W szczególności domagają się wyjaśnienia trzy kapitalne zagadnienia:

1) Stosunki między Polską a Francją. Trzeba sobie wyraźnie powiedzieć, że fatalny proces oddalania się i oziębiania wzajemnych stosunków trwa w dalszym ciągu. Jest sprawą interesu dziejowego dla obu stron najwyższej wagi, by proces ten został jaknajrychlej wstrzymany.

2) Stosunki polsko-niemieckie. Tutaj niezbędne jest jasne ustalenie granicy, która powinna dzielić pełną pokojową dążeń rzeczywistość od dziedziny plotek, domysłów i przypuszczeń na temat „krystalizującego się frontu polsko-niemieckiego”.

3) Polska a Mała Ententa. Odcięcie ten, zaniedbany w ostatnich czasach, ma doniośle znaczenie zarówno dla zasadniczej konstrukcji polskiej polityki zagranicznej, jak i dla aktualnego dziś zagadnienia traktatów mniejszościowych.

Byłoby rzeczą ubolewania godną, gdyby w wymienionych trzech zasadniczych sprawach najbliższy czas nie przyniósł decydujących wyjaśnień ze strony miarodajnych czynników polskiej polityki zagranicznej.

S. S.

Procesy ludowców

W Sądzie Apelacyjnym w Lublinie znajdzie się wkrótce nowa seria procesów, będących odgłosem wystąpień ludowców w czasie ubiegłych wyborów samorządowych. Na dzień 24 b. m. wyznaczono rozprawę apelacyjną przeciwko uczestnikom krwawego starcia z organami P. P. w Pławsku Wielkim. Na ławie oskarżonych zasiądzie 11 osób, którym sąd pierwszej instancji wymierzył kary od 2 do 5 lat więzienia.

Przed Ligą i światem „Sowdepja” — Lenina, czy ZSRR — Stalina?

PARYŻ, 18.9. (PAT). Agencja Havasa podaje następujące streszczenie głosów prasy i nastrojów w związku z wczorajszą debatą, dotyczącą wstąpienia Sowietów do Ligi.

Ze względów zasadniczych nie które dzienniki zachowawcze przyjęły gorąco przemówienie Motty, lecz argumenty, których użył Barthou niemięjszą zachowują wartość w oczach tych, według których kwestie zasadnicze winny ustąpić kroku koniecznościom politycznym i idei wzmocnienia pokoju. Przemówienie Motty uczyniło głębokie wrażenie na większości jego kolegów i było też gorąco oklaskiwane.

Głosy prasy francuskiej, omawiające to przemówienie, brzmią, jak następuje:

„Figaro” oświadcza, że zadanie Barthou po przemówieniu Motty było szczególnie trudne. Naprawdę starano się odepchnąć argumenty Motty, z drugiej strony jednak przemówienie Barthou pozwoliło przypomnieć większości delegatów, że już wystosowali zaproszenie do Moskwy.

„Echo de Paris” pisze: Barthou wystąpieniem swym nie zadowolili nas. Być może jednak obawiali się on wnieść w sanktuarium genewskie przemówienie zbyt realistyczne i zbyt zbliżone do starej dyplomacji. Jednakże jest to właśnie ta stara dyplomacja, którą się uprawia obecnie i która — jak należy to stwierdzić — odnosi tryumfy w Genewie.

„Oeuvre” oświadcza, że wczorajsza rozprawa była sposobnością dla opozycji przeciwstawienia opinjom politycznym opinii sumienia. Nie można jednak powstrzymać się od potraktowania wczorajszej debaty, jako nieco śmiesznej, skoro już od r. 1927 Sowiety zasiadają w tym samym lokalu wraz z tymi samymi kolegami, którzy w dniu wczorajszym ubrali się w togi sędziowskie. Po przemówieniu Motty Barthou postawił zagadnienie na płaszczyźnie czysto politycznej, występując w imieniu pokoju i jego realizacji. Jego przemówienie operowało argumentami subtelными i nie do odparcia.

„Petit Parisien” podnosi, iż obraz, który narysował Motta, był zupełnie prawdziwy, lecz odnosił się on bardziej do „Sowdepji Lenina”, walczącej i międzynarodowej, niż do Z. S. R. R. Stalina, racjonalistycznej i uprzemysłowionej. Barthou przedstawił z całą swą głęboką wiedzą polityczną i patetyczną żywocią cały szereg ujemnych konsekwencji, któreby wynikały z odrzucenia próby Sowietów. „Petit Parisien” pisze dalej, iż wczorajsza dyskusja w Genewie była również spokojna i godna, co wpłynęło na zachowanie nienaruszonego prestige’u Ligi Narodów z jednej strony i republiki sowieckiej z drugiej strony.

„Petit Parisien” podnosi, iż obraz, który narysował Motta, był zupełnie prawdziwy, lecz odnosił się on bardziej do „Sowdepji Lenina”, walczącej i międzynarodowej, niż do Z. S. R. R. Stalina, racjonalistycznej i uprzemysłowionej. Barthou przedstawił z całą swą głęboką wiedzą polityczną i patetyczną żywocią cały szereg ujemnych konsekwencji, któreby wynikały z odrzucenia próby Sowietów. „Petit Parisien” pisze dalej, iż wczorajsza dyskusja w Genewie była również spokojna i godna, co wpłynęło na zachowanie nienaruszonego prestige’u Ligi Narodów z jednej strony i republiki sowieckiej z drugiej strony.

„Petit Parisien” podnosi, iż obraz, który narysował Motta, był zupełnie prawdziwy, lecz odnosił się on bardziej do „Sowdepji Lenina”, walczącej i międzynarodowej, niż do Z. S. R. R. Stalina, racjonalistycznej i uprzemysłowionej. Barthou przedstawił z całą swą głęboką wiedzą polityczną i patetyczną żywocią cały szereg ujemnych konsekwencji, któreby wynikały z odrzucenia próby Sowietów. „Petit Parisien” pisze dalej, iż wczorajsza dyskusja w Genewie była również spokojna i godna, co wpłynęło na zachowanie nienaruszonego prestige’u Ligi Narodów z jednej strony i republiki sowieckiej z drugiej strony.

Francja

Żąda ostatecznej odpowiedzi w sprawie paktu wschodniego

PARYŻ, 18.9. (PAT). „Le Petit Parisien” donosi z Genewy, iż osiągnięto porozumienie z min. Beckiem co do tego, że sprawa traktatów mniejszościowych zostanie poruszona w najbliższej przyszłości na Radzie Ligi.

Później dziennik donosi, że z początkiem sesji minister Barthou odbył rozmowę z min. Beckiem, w czasie której poruszone zostało zagadnienie paktu wschodniego. W tym momencie delegat polski nie był ani zupełnie przeciwny, ani też zupełnie przychylny, natomiast do tego projektu. Wobec tego minister Barthou zwrócił się do min. Becka o ustalenie swych zamiarów na piśmie, dotychczas jednak — podkreśla dziennik — Polska w dalszym ciągu zachowuje w tej kwestii dziwne milczenie.

Masowe represje wobec strajkujących w St. Zjednoczonych

NOWY JORK, 18.9. (PAT). Odziany Gwardji Narodowej przystąpili do masowych aresztowań robotników czuwających przed fabrykami w stanie Georgia. W Atlanta rozpoczęto budowę obozu izolacyjnego, w którym będą osadzeni wszyscy aresztowani w związku ze strajkiem.

Niemcy odlecieli

Wczoraj wieczorem w salonach Prezydium Rady Ministrów odbył się raut w związku z zakończeniem Challenge’u 1934 roku. W czasie rautu PAT wyświetlił film obrazujący zakończenie Challenge’u.

Dziś o godz. 9 zrana wystartowała z lotniska mokotowskiego w drodze powrotnej do Berlina challenge’owa ekipa niemiecka w liczbie 9 samolotów, łącznie z samolotem „Klemm” Morzika, który przybył poza konkursem na zakończenie Challenge’u. Odjeżdżających żegnali przedstawiciele władz lotniczych, Aeroklubu R. P. oraz zawodnicy polscy z kpt. Bajaniem i Płoczyńskim na czele.

Goście niemieccy wyrazili kierownictwu Challenge’u uznanie dla wzorowej organizacji zawodów, podkreślając gościnność i życzliwość przyjęcia, jakiego doznali w Polsce.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak np. w stanie Maine liczba strajkujących wzrosła o 1500 osób. Szereg przedziałów musiano tam zamknąć. Zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Związku Zawodowego Krawców Damskich wydał rozkaz przystąpienia do strajku 5 tysięcy robotników przemysłu odzieżowego.

W południowych stanach szereg przedziałów wznowił pracę pod ochroną policji i Gwardji Narodowej, natomiast ruch strajkowy w Nowej Anglii wzrasta. Tak

Doniosłe wydarzenie w Lidze

Rosja Sowiecka wchodzi na nową drogę

„Stosunki dobrego i lojalnego współzycia“

GENEWA, 18. 9. Wczoraj dokonano wyboru nowych członków Rady Ligi. Wybrano Turcję, Hiszpanię i Chili. Jednocześnie zalecono wszystkie sprawy związane ze stroną formalną przyjęcia Sowietów do Ligi.

W szóstej komisji politycznej odbyła się debata w sprawie przyjęcia Sowietów. Za wnioskiem przemawiał delegat francuski, min. Barthou, przeciw — delegat szwajcarski, Motta.

Obiekcje wysuwane przez Motę, który zdeklarował się jako zwolennik uniwersalnego charakteru Ligi i przyjaciół narodu rosyjskiego, streszczały się głównie w tym, że Motta uważa, iż nie można uznać rządu sowieckiego, którego istnienie i działanie opiera się na zasadach niezgodnych z duchem Ligi. Tembardziej, że partja rządząca w Rosji i Trzecia Międzynarodówka pozostają ze sobą w ścisłym kontakcie i dążą solidarnie do wywołania rewolucji światowej. Ponadto Motta zaznaczył, że Rosja Sowiecka nie wykonała tych wszystkich zobowiązań, jakie już uprzednio nakładała na nią Liga. Naprzekład zaanektowała Drużnę, której niepodległość uznała Liga.

Przemówienie Barthou było właściwie polemiką z tezami delegata Szwajcarii. Barthou podkreślił, że Rosja Sowiecka wchodzi na nową drogę i Liga powinna tę zmianę kierunku działania Sowietów poprzeć, a nie przeciwstawiać się jej.

Francja sama mogłaby również wysuwać pewne pretensje, np. w sprawie długów, ale uważa, że te sprawy nie mogą przeszkadzać jej od działania na rzecz wzmocnienia Ligi. Witając Z. S. R. R. w Lidze, należy pamiętać, że nie prowadzi się i nie przyjmuje apoteozy jakiegokolwiek doktryny, ale buduje realne dzieło pokoju.

Krótkie oświadczenia złożyli: delegat Wielkiej Brytanji, Eden i delegat Włoch, Aloisi oraz min. Beck i Benesz.

Min. Beck oświadczył, że rząd polski i rząd sowiecki nawiązały w kontakcie bezpośrednim stosunki dobrego i lojalnego współzycia. Oba państwa wyrzekły się agresji. Rząd polski, przywiązując wielką wagę do rozwoju i powagi Ligi Narodów, musi zająć stanowisko przychylnie w stosunku do sprawy przyjęcia Sowietów do Ligi, ponieważ z tem wiąże się przyjęcie przez Sowietów trudów budowy pokoju i konsolidacja współpracy międzynarodowej.

Uchwala o przyjęciu Z. S. R. R. do Ligi zapadła 38-ma głosami przeciw 3. (Holandia, Szwajcaria, Portugalia), przy 7 wstrzymujących się od głosu.

Nie sukces Sowietów — lecz Francji

BERLIN 18.9. — Niemcy, którzy dotąd starali się forsować tezę, że przyjęcie Sowietów do Ligi spowoduje nie tylko ich czynny udział w polityce europejskiej, ale i zbliżenie z Niemcami, obecnie, kiedy przyjęcie Sowietów jest już faktem dokonany, dają wyraz swemu niezadowoleniu. Przypominają oni, że Sowiety najbardziej ostro i szczerzo krytykowały Ligę, a obecnie dopuszczają się je do grona członków, a nawet wprowadza na stałego członka Rady Ligi. Jest to sukces — jak piszą Niemcy — nie tylko Sowietów, ile sukces Francji, której udało się uratować Ligę, od wycofania się Niemiec coraz bardziej tracącą na znaczeniu. Jednakże Niemcy uważają, że ta próba ratunku, to mimo wszystko „pierwszorzędną komedię“ i nie więcej.

Trzecia Rzesza uratowała Europę od przewrotu komunistycznego. Dziś wielkie mocarstwa Europy stają frontem przeciwko Niemcom, a godzą się i podają rękę zaprzysięgiemu wrogowi — komunistom. Francja, być może, nie zdaje sobie należyte sprawy, że grając sowiecką kartą, można nie tylko wygrać.

W kołach niemieckich duże nie zadowolenie budzi wiadomość, że przewodniczącym następnego zgromadzenia Ligi w roku przyszłym, od stycznia do maja, może zostać Litwinow. Niemcy obawiają się, że w tym czasie, kiedy decydować się będą ważne dla

nich zagadnienia, jak sprawa Saary, polityczne kierownictwo Ligi będzie spoczywało nie w rękach im życzliwych. Litwinow, jak piszą Niemcy, korzystając ze swej pozycji, prawdopodobnie nie zaniecha okazji, aby oddziaływać nie tylko na Europę, ale i na konflikty Dalekiego Wschodu.

Przewrót w zasadach

PARYŻ 18.9. — Znaczna część prasy francuskiej bynajmniej nie przyjmuje z entuzjazmem wiadomości, nadchodzących z Genuy o przyjęciu Sowietów. Nawet „Le Journal“ stwierdza, że zaszedł przewrót w zasadach, które do tej pory kierowała się Liga. Do rodziny narodów, zgrupowanych w Lidze wchodzi państwo, które ustroj jest zaprzeczeniem liberalizmu i swobód obywatelskich.

Według „Action Francaise“, So-

Matki chrześcijanki

Przeciw żydowskiemu „wychowaniu“

W dniach 14 i 15 b. m. odbył się we Lwowie jubileuszowy zjazd Stowarzyszenia Matek Chrześcijańskich. Zebranie zaszczylił swą obecnością J. E. ks. biskup Baziak, ks. prałat Chwirut oraz liczni przedstawiciele organizacji katolickich.

Na zakończenie zjazdu uchwalono szereg rezolucji m. inn.: 1. Matki chrześcijańskie zebrane z całej Polski we Lwowie w dn. 14 i 15 września 1934 r. jednogłośnie z radością przyjmują ostatnie wskazania naszych arcybiskupów i zdecydowanie domagają się i żądają:

1. aby w naszych szkołach nie mieszano dzieci żydowskich z katolickimi dziećmi.

2. Aby nauczania i wychowania naszych dzieci nie oddawano żadną miarą w ręce nauczycieli inno-

Zza kordonu sowieckiego

Powrót do Boga?

Wobec uzasadnionych obaw, że w wielu okolicach Rosji przepaść mogą zbory, władze sowieckie zarządziły we wszystkich okręgach rolniczych kraju t. zw. „tygodnie ratowania zbiorów“. Zarządzenie to ludność zrozumiwała w sensie religijnym i akcję ratowania zbiorów postanowiła poprzeć modłami i uroczystościami religijnymi. W tym wypadku władze sowieckie, mimo głoszonych i popieranych przez siebie hasel bezbożniczych, okazały niezwykłą wprost tolerancję, dochodzącą do tego, że w wielu miejscowościach biagalne procesje po polach odbywały się z wyjątkiem zgodą tych władz. Prasa sowiecka, nie krytykując nawet i trzymając się w rezerwie, podaje np., że w okręgu kolektywu rolnego w Jaransk w dorzeczu Wołgi miejscowe władze udzieliły oficjalnego zezwolenia na procesję po polach pod przewodnictwem kapłana. Procesja ta zmieniła się w niezwykle podniosłą uroczystość religijną, która objęła również sąsiednie wsie i kolektywy. Ta sama prasa podaje, że starsi ludzie, pamiętający czasy, gdy wolno było otwarcie wyznawać swą wiarę, płakali ze wzruszenia, młodzi zaś przyłączali się do pochodu.

Nie stoi w związku z powyższym, wysoce jednak znamienny

Sowiecki

„Legion zasłużonych“

Władze sowieckie poważnie debatuja nad projektem, aby z osobą szczególnie dla Związku Sowieckiego zasłużonych utworzyć coś w rodzaju nowej elity na wzór dawnej szlachty, wyposażonej w rozliczne przywileje, natury zarówno materialnej jak i politycznej. Projekt ten jest podobno jedną z ulubionych idei Stalina.

Historja się powtarza. Wielka rewolucja francuska, również początkowo zniosła przywileje dawnej szlachty, Napoleon zato stworzył szlachtę nową, w większe jeszcze niż dawniejsza wyposażoną przywileje.

wieci szukają oparcia o Francję, gdy Niemcy odwrócili się od nich. Co będzie jednak — zadaje pytanie dziennik — gdy Hitler zmieni swą orientację i wyciągnie pojednawczą rękę do Sowietów?

Niektóre dzienniki piszą, że Litwinow jest bolszewikiem z gatunku oportunistów i przyjął wszelkie zobowiązania niebardzo obawiając się o to, jak będzie wykonywał ich wykonanie. Tymczasem agendy jemu pośrednio chociażby podległe w dalszym ciągu prowadzą propagandę wyrotową, dążąc do podkopania podwalin życia narodowego Francji.

Obawy Finlandji

HELSINKI 18.9. — Prasa fińska zapytuje, co ma oznaczać zastrzeżenie Sowietów, wyłączone jurysdykcję Ligi w sprawach spornych. Prasa fińska uważa,

że Finlandja, która ma sprawy sporne z Sowietami z racji niewykonania przez nich traktatu dorpackiego, powinna zawczasu myśleć o zabezpieczeniu swoich interesów.

Matki chrześcijańskie, wiedząc, że religia jest najważniejszym czynnikiem w wychowaniu, zwracają się z gorącą prośbą do wszystkich matek:

1. aby wbrew wszelkim uprzedzeniom, zrzeszały się na swoich terenach około swych pasterzy i tworzyły Koła Bractwa Matek Chrześcijańskich.

2. aby kilkakrotnie w roku lub w każdym miesiącu urządzały dla Matek nabożeństwo, z którego czerpały Boże Błogosławieństwo na znojne obowiązki matek.

3. aby dążyły wszelkimi siłami do urządzania zebrań, na których mogłyby dzielić się wzajemnie doświadczeniami na polu wychowania i odpowiednimi pogadankami kształciły się na dobre matki chrześcijańskie.

jest fakt, że w lipcu r. b. rozpoczęto już prace restauracyjne przy odnawianiu dwu cerkwi w Moskwie, pochodzących z XVII w. Być może robione jest to na efekt, w celu pokazania coraz liczniej w ostatnich czasach przybywającym do Moskwy wycieczkom zagranicznym, że niema w Sowietach przesładowania religijnego, być może jednak, że tkwią w tem przyczyny głębsze.

Przyzwoitość i dobre manery

w wychowaniu w ZSRR

„Komsomolskaja Prawda“ zamieściła ostatnio na naczelnym miejscu obszerny artykuł, w którym wzywa się młodzież sowiecką, by baczeniej uwagę zwracała na wyrobienie dobrych manier i przyzwoitości w stosunkach z innymi ludźmi. Autor artykułu uważa za zdobycie tych cech za konieczność, bez której nie

Woda z cudownego źródła w Lourdes

uzdrowia

PARYŻ, 18.6. Lekarze w Lourdes stwierdzili ostatnio oficjalnie jeszcze jedno uzdrowienie, nie dające się wytłumaczyć na podstawie nauk przyrodniczych. Wypadek dotyczy 25-letniej pany Elzbiety Frateur, córki profesora szkół średnich, do-

LONDYN, 17.9. „Daily Herald“ pisze, że wobec powrotu Baldwina i MacDonalda do Londynu spodziewać się należy w najbliższym czasie rekonstrukcji rządu angielskiego. W łonie gabinetu odbywają się targi między dwiema grupami, z których jedna domaga się energicznej walki z bezrobociem drogą wielkich robót publicznych. Druga natomiast grupa uważa, że położenie gospodarcze i finansowe kraju nie pozwala na tak szeroko zakrojone roboty publiczne. Gdyby MacDonald musiał ustąpić, największe widoki zostania premierem miałby obecny minister skarbu, Neville Chamberlain.

że Finlandja, która ma sprawy sporne z Sowietami z racji niewykonania przez nich traktatu dorpackiego, powinna zawczasu myśleć o zabezpieczeniu swoich interesów.

Bez entuzjazmu

MOSKWA 18.9. — Prasa sowiecka dopiero wczoraj podała wiadomości o zaproszeniu ZSRR do Ligi i pozytywnej odpowiedzi rządu sowieckiego. Prasa sowiecka zaznacza, że jest to doniosłe wydarzenie, ale jej ton i nastroje dalekie są od entuzjazmu. Pisma moskiewskie stwierdzają, że Sowiety, stanowiąc potęgę gospodarczą i polityczną, mogą stać się czynne przy współdziałaniu w dziele pokoju. „Za industrializację“ uważa za śmieszne twierdzenie, jakoby Sowiety szukały poparcia w Genewie. „Prawda“ pisze, że Sowiety wśród mas ludowych są niesłychanie popularne na Zachodzie.

Korzyść dla Sowietów

TOKJO 18.9. (PAT.). Prasa japońska poświęca dość dużo miejsca wstąpieniu ZSRR do Ligi Narodów.

„Mijako“, organ japońskich kół wojskowych, pisze, że Sowiety zyskują na tem więcej, niż Liga a dla Japonji przyjęcie Sowietów do Ligi jest bez znaczenia, gdyż nie można spodziewać się, ażeby Liga po wejściu Sowietów zaangażowała się w jakikolwiek sposób w sprawy polityki wschodnio-zachodniej.

Porażka Chin

PARYŻ, 18.9. (PAT.). — St. Brice sędzi w „Le Journal“, że wybór Turcji do rady Ligi Narodów należy tłumaczyć jako sukces, odniesiony przez Sowiety. Turcja bowiem jest z Moskwą w bliższych stosunkach i wstąpiła nawet do Ligi Narodów, dla utworzenia drogi Sowietom.

Chiny, które miały poważne powody liczyć, że zostanie im przyznane prawo ponownego wyboru, gdyż popierały je Anglia i sekretarjat Ligi, odniosły porażkę, tembardziej przykra, że w kilka chwil później przyznano Hiszpanji prawo do ponownego wyboru. St. Brice sędzi, że ten sukces Hiszpanji należy także łączyć z wpływami, jakie Sowiety wywierają w Lidze jeszcze przed swym oficjalnym wstąpieniem. Pierwszą delegat hiszpański de Madariaga lansował bowiem oddawną kandydaturę Sowietów do Ligi i jako przewodniczący komisji politycznej starał się raczej o usuwanie, niż o istotne rozważanie warunków tej kandydatury.

można będzie począć.

Wystąpienie organu młodzieży sowieckiej dowodzi, że Sowiety coraz bardziej pragną, przynajmniej zewnętrznie, warunki wychowania w Sowietach zbliżyć do stosunków europejskich krajów cywilizowanych, od których tak długo chcieli się zupełnie odgrodzić.

tkniętą tak ciężką chorobą kręgosłupa, że od ośmiu lat zmuszona była chodzić o kulach. Po przybyciu do Lourdes i obmyciu wodą ze źródła, chora niezwłocznie mogła chodzić o własnych siłach, przyczem śladów dawnej dolegliwości zupełnie nie dostrzeżono.

RZYM, 17.9. Najwyższe władze faszystowskie postanowiły, że na przyszłość zamiast zwykłego zakończenia listów, które dotąd brzmiało: „Z poważaniem“ lub też „Serdeczne pozdrowienia“ — trzeba będzie pisać „Niech żyje wódz“. Inne zakończenia listów zostały zakazane.

BUDAPEST, 17.9. Pod Miskolcem samochód, wiozący 6 osób, spadł z wysokości 25 metrów. Stan pięciu osób jest beznadziejny. Ocalał jedynie kierowca, który usiłował popłynąć samolójstwem.

Hitlerowcy wracają do akcji

Generalny atak na Austrię

w styczniu 1935 r.?

WIEDEŃ 18.9. — Po krwawych wypadkach 25 lipca narodowi socjaliści po odczekaniu pewnego okresu, w którym władze austriackie zdobyły się na maksimum energii i prężności w stosunku do działań narodowych socjalistów, powrócili na dawne pozycje i rozpoczęli walkę, która prawdopodobnie będzie jeszcze bardziej zacięta.

W ubiegłym tygodniu w kilku miejscach podłożono bomby. W sobotę usunięto bomby ze stacji wiedeńskiej kolei podziemnej oraz spod t. zw. Mostu Pokoju. W Winerwaldzie odbyło się masowe zebranie hitlerowców, które musiały rozpraszac silne oddziały policji. W Styrii dochodzi do coraz nowych demonstracji i manifestacji hitlerowskich. Akcja narodowych socjalistów wzmacnia się nieustannie. Nawet w Linzu, gdzie po próbie rewolty hitlerowskiej represje były najstraszniejsze, hitleryzm skupił siły i nastroje podnosi głowę. Mimo, iż wszelkie próby akcji ze strony narodowych socjalistów tłumione są z całą bezwzględnością, wzrost ruchu narodowo-socjalistycznego jest zupełnie widoczny i sympatje dlań coraz bardziej się powiększają. Zdarzają się tu nawet znnowu akty terroru.

Niemcy współdziałają czynnie, udzielając poparcia tej akcji. Pra-

sa niemiecka wszczęła nowy atak na Austrię. Obecnie prowadzone są w Niemczech kursy instruktorów hitlerowskich, którzy pod różnymi pozorami z obcymi paszportami przedostają się, jako turyści, do Austrii i tu nawiązują kontakt z miejscowymi organizacjami, służąc im pieniędzmi, dyspozycjami i instrukcjami. W całej Austrii aparat hitlerowski odświeża się w zadziwiającym tempie. W wielu miejscowościach, mimo unięszkodliwienia czołowych działaczy, dochodzi do ostrych wystąpień hitlerowskich. Hitlerowcy wznawiają akcję na całej linii. Nie zamierzają rezygnować z terroru zarówno indywidualnego, jak i masowego. Generalny atak hitlerowski rozpocznie się z końcem stycznia r. p. bezpośrednio po zakończeniu sprawy Saary.

Akcja władz austriackich jest szczególnie utrudniona wobec tego, że społeczeństwo austriackie zmurzone jest długą walką i pragnie spokoju oraz tem, że sympatje dla hitlerowców, mimo wszystko, stają się coraz bardziej powszechne. Jednocześnie wracają do akcji również i marksiści, szczególnie w Górnej Austrii. Ostatnio aresztowano około 400 komunistów i socjal-demokratów, którzy zostali bezpośrednio po aresztowaniu skazani w trybie przyspieszonym.

Antykatolickie i bezbożnicze

tendencje w szkołach

Wiadomości, które otrzymujemy z licznych stron o zażydzeniu szkół polskich wskazują na planową robotę. Źródła jej szukać należy niewątpliwie w tendencjach antykatolickich i bezbożniczych.

Jak nas informują, szczególniejszą inicjatywą w kierunku zażydzenia szkół polskich wykazuje p. Makuch, dyrektor dep. Min. W. R. i O. P. i tak w Kolnie połączono dzieci katolickie z dziećmi żydowskimi, aż w trzech klasach mianowano nauczycielki żydówki wychowawczyniami. W Rajgródzie powołano także nauczycielkę żydówkę i oddano jej wychowawstwo. W Łapach przeniesiono nauczycielkę - katoliczkę z polskiej szkoły na kresy a

jej miejsce objęła żydówka. W Jedwabnem pomieszano dzieci katolickie z żydowskimi i do szkoły polskiej sprowadzono nauczycielkę - żydówkę. To samo stało się w Stawiskach, w Szczuczynie Białostockim i w Wąsewie.

Wszędzie panuje ogromne rozgoryczenie. Rodzice odbywają zebrania i wysyłają protesty.

Do Berezy

Przez Warszawę przewieziono do obozu w Berezie Kartuskiej dwóch nowych zesłańców: inż. Bohdanę Filińskiego, członka ukraińskiej kooperatywy handlowej w Małopolsce Wschodniej, i drugiego działacza bankowego ukraińskiego, Sijaka.

KONKURS

Czy i jak

Międzynarodowe Zawody Lotnicze

odbiły się na zainteresowanych, zajęciach, zabawach naszych dzieci?

W związku z dużym zaciekawieniem, z jakim spotkał się Challenge nawet wśród najmłodszego pokolenia, redakcja działu „WYCHOWANIE I SZKOLNICTWO“ naszego pisma, chciała by zgrupować materiał, umożliwiający zorientowanie się, w jakim kierunku rozwijają się i wokół czego grupują się zainteresowania naszej młodzieży. Chodzi tu szczególnie, jaki jest stosunek do lotnictwa.

Ogłaszamy ankietę z nagrodami:

CZY I JAK MIĘDZYNARODOWE ZAWODY LOTNICZE ODBIŁY SIĘ NA ZAINTERESOWANIACH, ZAJĘCIACH, ZABAWACH NASZYCH DZIECI?

Rozmiary odpowiedzi dowolne. Treścią jej mają być obserwacje jednego lub więcej dzieci w związku z Zawodami Lotniczymi Międzynarodowymi. Odpowiedzi należy pisać tylko po jednej stronie papieru, nadsyłać je w zamkniętej kopercie, dotaczając wypełniony kupon.

NAGRODY: Pierwszą nagrodę będzie stanowił znany wydawnictwo encyklopedyczne Trzaski, Everta i Michalskiego „Słownik geograficzny“ w pięknej oprawie (cena księgarska 72 zł.). Poza tem przyznanych będzie 25 cennych nagród książkowych, na które złożą się książki, ofiarowane przez firmy: Trzaska, Evert i Michalski, Gebethner i Wolff, M. Arct, „Książnica - Atlas“, „Rój“, „Dom Książki Polskiej“. Wśród wydawców, przeznaczonych na nagrody, znajdują się popularne tomy biblioteki „Wiedzy“ Trzaski, Everta i Michalskiego, największe sukcesy beletrystyczne Gebethnera i Wolffa, książki pod różniznami „Rój“, utwory Conrada, wydane przez „Dom Książki Polskiej“ oraz tomy biblioteki pedagogicznej „Książnicy - Atlasu“. Wśród nagród będzie odpowiednio uwzględniona literatura dla młodzieży: „Dom Książki Polskiej“ zadeklarował ulubione powieści Gąsiorowskiego i Przyborskiego, M. Arct — powieści egzotyczne, „Książnica - Atlas“ — tomy biblioteki „Iskier“, „Rój“ — książki Sieroszewskiego, Londona i Curwooda.

Konkurs I działu „Wychowanie i Szkolnictwo“

A B C

Imię i nazwisko nadsyłającego odpowiedź:

Dokładny adres:

18.IX.1934

Dociekają
bo jest tajemniczo

Obecność w Genewie i styczność z światem politycznym szerokiej zagranicy mogłaby kierownictwu polskiej polityki zagranicznej dać sposobność wyjaśnienia coraz gęstszej dookoła niej osnowy tajemniczości. Własne społeczeństwa narzeka na to i widzi oczywiste szkody. Zagranica zaś stara się przebić te mroki domysłami i podejrzeniami, często bardzo daleko idącymi, nieraz aż niedorzecznie nieprawdopodobnymi, a zawsze zmagającymi nieufność, która nieuchronnie wyraża, jako przyrodzona ochrona przeciw tajemniczości.

Wczoraj nadszedł do Warszawy ostatni zeszyt Revue des Deux Mondes z 15-go b. m. Stały przegląd polityczny prowadzi tam od lat kilkunastu, po p. Poincaré, p. René Pinon. Jest to jeden z najznakomitszych, najstateczniejszych, najsumienniejszych, pisa-rzów politycznych francuskich, już przed wojną znany jako znawca spraw wschodnio-europejskich, dziś powaga w dziedzinie znajomości całej polityki współczesnej. Przyjacielem Polski był przed wojną, w czasie wojny, po wojnie, kilkakrotnie był w naszym kraju, należy do pierwszego szeregu przodowników przyjaźni, współpracy i ścisłego sojuszu Francji z Polską. A w tym ostatnim zeszycie Revue des Deux Mondes, w przeglądzie zawiłkła na Dalekim Wschodzie i w Europie, wspomina p. René Pinon mimochodem parokrotnie Polskę, ale zawsze już tak tylko:

— „W Berlinie usiłują zaburzać stan rzeczy na Dalekim Wschodzie, by mieć wolne ręce w obszarze bałtyckim... Drang nad Osten, wyraźnie wskazany w Mein Kampf przez Hitlera i rozwinięty przez Alfredego Rosenbergera jest obecnie jedynym, którego bliskiego urzeczywistnienia, w dzisiejszym stanie Europy i Azji, może się spodziewać rząd w Berlinie. Czyż nie tu może tkwić tajemnica zbieżności między Niemcami i Polską?... Zdaje się, że, gdyby ruchawka w Wiedniu była się całkowicie powiodła i osadziła w Austrii rząd nacjonal-socjalistyczny p. Rintelen'a, znalazłaby ona swój odpowiednik w Italii, gdzie wszystko było gotowe do zamachu nacjonal-socjalistycznego, udaremnionego czujnością policji litewskiej. Gdyby, przy tej sposobności, wybuchnęły poważne zaburzenia, czy nie skutkowałyby to w Warszawie do skorzystania ze sposobności i załatwienia starego zatargu z Litwą?... W tem świetle należy ocenić układ państw bałtyckich, Estonji, Litwy i Łotwy, zawarty 29-go ub. m. w Rydze... Przeciw niebezpiecznym wicherzom nacjonal-socjalistycznym, zagrażającym wszystkim sąsiadom Niemiec, utworzy się ostatecznie powszechny związek wzajemnej pomocy. A Niemcy będą się ekarżyli na okrażenie! W tych warunkach tem trudniej zrozumieć niektóre złudzenia rządu polskiego, za-jętego widocznie sprawą Litwy i sprawą Ukrainy...

Najrozważniejszy pisarz polityczny, daleki od porywczoności i doraźności, która bywa znamięm codziennej pracy dziennikarskiej, a zarazem zatwardziały przyjaciel Polski, stara się zrozumieć politykę polską i dochodzi do takich przypuszczeń.

Czyż mam dodawać, że także The Manchester Guardian z 15-go b. m., który jednocześnie, wczoraj, doszedł do Warszawy, zawiera obszernie przedstawienie obaw litewskich współdziałania Niemiec i Polski przeciw Litwie i może przeciw Rosji?

A przecież żadne takie współdziałanie Polski z Niemcami, czy przeciw Litwie czy przeciw Rosji, nie mieści się w ogóle w obrębie zdrowego rozsądku, bo ostatecznie musiałoby każde takie przedsięwzięcie doprowadzić do oddania Polski pod przewagę rozpanoszonych w Europie wschodniej Niemiec.

Lecz na tle codziennych pracowitych podtrzymywanych niejasności, wśród których naczelne miejsce zajmuje ciągle wystawianie na wszelkie próby sojuszu polsko-francuskiego i nieustanne przytyki w stronę Francji, obok niezamaganej gładkości w stronę Niemiec, jakżeż mają nie rodzić się zagranicą domysły, że to wszystko coś znaczy, oraz próby określenia, co mianowicie.

Więc najwyższy czas na sprostowanie błędnych mniemań przez rozproszenie niejasności, bo za błędne mniemania są wprawdzie odpowiedzialni ci, którzy je szerzą, ale za niejasność, która musi wszystkich pobudzać do dociekań, my jesteśmy odpowiedzialni.

Kiedy w niedzielę popołudniu, po zakończeniu ostatniej próby, czterech głównych zwycięzców challenge'u dzielił się z całą Polską swymi refleksjami za pośrednictwem mikrofonu radiowego, usłyszeliśmy parokrotnie, że główna zasługa zwycięstwa przypada nie lotnikom, ale maszynom. Najwyraźniej wypowiedział tę myśl Seidemann, który złożeniem holdu polskiej RWD usprawiedliwiał niejako przed swymi rodakami, dlaczego Fieselery nie potrafiły odebrać puharu challenge'owego spowrotem na rzecz Niemiec.

Była jednak w tej formule spora doza skromności. Zwycięstwo jest obopólne, bardzo znaczną jego część należy zapisać na konto indywidualnych właściwości poszczególnych zawodników. Tylko, że w ogólnej punktacji końcowej udział tych dwóch czynników, maszyn i człowieka, silnie się zaciera, zwłaszcza, że dołącza się do niego także moment szczęścia lub przypadku, pod którego znakiem stał w znacznej części lot okrężny (niejednokrotnie warunki atmosferyczne n. p. dla Płoczyńskiego a reszty zawodników na trasie Paryż—Bordeaux, aresztowanie niektórych lotników, kiepska mieszanka, która zatkała motor Macphersonowi itp.). Dla należytej więc oceny wyników challenge'u trzeba rozbić jego ogólną punktację na pewne grupy, na których dopiero da się oprzeć analizę.

SPRAWNOŚĆ LOTNIKA

W regulaminie challenge'owym jako kryterium ostateczne wy-czynu lotnika — w razie równości punktów między dwoma zawodnikami — przyjęto sumę punktów uzyskanych łącznie przy starcie i lądowaniu, to też w tabelce, którą ilustrujemy obecną naszą uwagę, że pozycję umieszczamy na pierwszym miejscu, szeregując wedle niej lotników w obrębie poszczególnych typów maszyn oraz silników. Jednakże w próbie szybkości minimalnej występowały te indywidualne walory bardzo silnie, jeśli zestawiać z sobą wyniki uzyskane na tym samym typie maszyn i tym samym silniku. Można powiedzieć, że pierwsza rubryka wyraża stopień doskonałości, z jaką lotnik panował nad maszyną, druga zaś to samo w stosunku do silnika.

SILNIK

W rubryce trzeciej i czwartej podajemy punktację szybkości maksymalnej i zużycia paliwa. Obie te próby (choć każda w innym kierunku), jeśli porównywać z sobą wyniki, osiągnięte na tych samych maszynach i silnikach, pokazały, ile dany zawodnik po-

Porównanie wyników Challenge'u

Kto zwyciężył: piloci czy maszyny?

Ważne memento dla Polski na rok 1936

trafił „wyciągnąć“ ze swego silnika.

MASZYNA

Rubryka piąta podaje łączną sumę punktów, którą należy zapisać na konto samych tylko maszyn, a więc punktację t. zw. ocenę technicznych właściwości maszyn, składania i rozkładania skrzydeł oraz rozruchu silnika. W tych próbach bowiem zasadniczo wszyscy zawodnicy, lecący na jednym typie samolotu, mieli równe szanse i tylko przypadek (n. p. nieodetkanie zawatowanych przewodów w czasie próby rozruchu silnika w samolocie Frankego, improwizowane pozbywanie się przez Niemców rozmaitych części ekwipunku dla obniżenia wagi maszyn, przewyższającej dopuszczalne maximum itp.) mógł tu wprowadzić pewne, naogół zresztą drobne różnice.

PRZYPADEK

Punktację za lot okrężny podajemy w rubryce szóstej. Jak wspomnieliśmy, sporą rolę odgrywały tutaj momenty przypadkowe oraz niezależne od lotnika „nawalanie“ motorów lub psucie się pewnych części maszyn, mające zresztą charakter seryjny. Ponieważ objęliśmy obecną tabelą wszystkich 32 zawodników, białe miejsca w tej kolumnie cyfr lub znaczna dysproporcja między oceną lotnika, wynikającą z dwóch pierwszych rubryk a punktacją rajdową, ilustrują poglądowo tę rolę przypadku. Ilustruje ją również rubryka 7-ma, podająca punktację wszystkich lotników przed rozpoczęciem rajdu, z której można ocenić, jakie mieliby szanse ostateczne, gdyby nie musieli odpasć. W rubryce wreszcie ostatniej podano punktację ostateczną.

PRZYSTOSOWANIE MASZYN

Rzecz oczywista, że z zastrzeżeniami tylko dadzą się porównywać n. p. wyniki w starcie i lądowaniu między Messerschmid-tami (gorzej do tych prób przystosowanymi) a innymi maszynami; to samo, we wręcz odwrotnym kierunku, dotyczy prób szybkości maksymalnej i zużycia paliwa. W znacznej rozpiętości różnic między poszczególnymi typami od-bił się stopień ich przystosowania przez konstruktorów do wymagań challenge'u i jeśli RWD sta-nęła na pierwszym miejscu, to właśnie dzięki równomierności, z jaką jej konstruktorzy starali się uzyskać uniwersalność tej maszyny. Natomiast, jeśli porówny-wać z sobą wyniki tej samej ka-tegorji maszyn, walory indy-widualne lotników występują bar-dzo wyraźnie.

RWD

Bajan miał najlepsze wyniki w starcie, a w lądowaniu ustępował tylko niemieckiemu Seidemanno-wi, Karpińskiemu, Hubrichtowi i równy był Włodarkiewiczowi; w sumie obu tych prób zajął miejsce pierwsze, a taksamo najlep-szy był w szybkości minimalnej, a i przy zużyciu paliwa, osiąga-jąc najlepszą punktację po Mes-serschmidtach, wykazał, że umie wyciągać maximum sprawności z motoru. Na rajdzie zaś okazał wielką ostrożność i przeczność. Te wszystkie cechy razem zapew-niły mu słusznie pierwsze miej-sce.

Nieco niżej w klasie są Karpiń-ski i Płoczyński, z których pierw-szy lepiej panował nad samym a-paratem, drugi nad motorem. U Płoczyńskiego więcej było szcze-scia, a może i ostrożności. W każ-dym razie obaj oni byli zdaje się mniej otrzaskani z nowym silni-kiem Skoda od obu swych kole-gów wojskowych, jak to wynika z próby zużycia paliwa, przy której Płoczyński nietylko uzyskał o 17 punktów mniej od Bajana, ale za-razem stracił już zgóry 12 punk-tów rajdowych, gdyż miał tylko szybkość 192 km., tak że w locie okrężnym chyżość 207 — 210 km nie przyniosła mu żadnych już punktów. Gdyby nie ta jedna mniej pomyślna próba, kto wie, czy zdobywca puharu nie byłby Płoczyński, w każdym zaś razie o pierwsze miejsce byłaby ostra między nimi walka.

Niższą nieco klasę stanowił Bu-czyński. Swoją drogą, należy to określić „niższości“ brać z pew-nem zastrzeżeniem: może ona bo-wiem wynikać z większej ostro-żności, co w Challenge'u ma obrzy-mie znaczenie. Wystarczy wska-zać, że przy rajdzie odpadali wcze-sniej lotnicy, którzy wyższą mieli punktację z prób startu i lądowa-nia (i to zupełnie dokładnie w tej właśnie kolejności), co pozwalało by wnioskować, że ich koledzy, le-cący ostrożnie, mniej narażali maszyny i motory na przeforso-wanie. Charakterystyczny jest pod tym względem przykład „Pe-zetelek“ oraz Włochów, wśród któ-rych najdłużej trzymali się zawo-dnicy, wykazujący mniejszą spraw-ność w operowaniu aparatem, ale za to więcej umiejący wyciągnąć ze swych motorów (zużycie pali-wa).

PZL

Przy RWD z motorem Walter Bora lepszą klasę stanowili Flor-janowicz z Anderlem, niższą Skrzypiński. W Pezetelkach przo-dowali Grzeszczyk i Włodarkie-wicz, przyczem ten drugi także nie był widocznie tak obyty z sil-nikiem, jak jego koledzy (niska punktacja przy próbie zużycia pa-

liwa). Gdyby nie to, Włodarkie-wicz leaderowałby temu drugiemu typowi maszyn polskich. Można też mieć pełną nadzieję, że w challenge'u następnym wiele bę-dziemy o tym zdolnym lotniku słyszeli.

NIEMCY

Wśród Niemców ostateczną punktacją (z jednym tylko wyjąt-kiem Seidemanna) stała w stosunku wręcz odwrotnym do in-dywidualnych walorów lotników: oto, jak dalece na ostatecznej ta-belce punktacji zaważył rajdowy „Ślepy los“. Na Fieselerach przo-dowali Hubrich, Seidemann i Hirth, przyczem ten pierwszy był nieco lepszy od swoich kolegów, drugą zaś klasę stanowili Pas-e-waldt i Bayer. Na Messerschmid-tach najlepszy był Franke, któ-remu jednak prawie dorówny-wał Junck. Osterkamp natomiast, choć w tabeli punktacyjnej wyżej stanął, walorami lotniczymi ustę-pował nieco swym towarzysze-m. Co do Klemmów, to na pierwsze miejsce wybijały się wyniki stei-na, który być może lepiej był obez-nany z tą maszyną, niż Morzik; w tym zespole najsłabszy stosunko-wo był Eberhardt.

CZESI I WŁOSI

Wśród Czechów trudno poro-wnywać Anderlega z dwoma jego kolegami, spowodu różności maszyn. Natomiast na Aero Am-bruz wykazał, że jest o całą klasę wyższy od Zacka. Na uwagę za-sługują znakomite wyniki startu i lądowania jedynego sportowca wśród zawodników challenge'o-wych, Macphersona. Co do Wło-chów, trudno nawet z naszej ta-beli wyciągnąć jakieś pewniejsze wnioski, gdyż ich maszyny były widocznie niedostosowane dostatecznie do rywalizacji z innymi i lotnicy (podobnie jak to było na Klemmach) szarpali się, by jakoś odrobić ten handicap.

HANDICAP MASZYN

W podobnej zresztą sytuacji by-li także lotnicy na Pezetelkach, którym sama już punktacja ma-szyn dała o 50 punktów mniej od ich kolegów na RWD, a o 70 mniej od Messerschmidtów. Konstrukto-rzy tego typu nie rozwiązyli jesz-cze zadania w należyty sposób i o ile w roku 1932 PZL miała ocenę swych właściwości technicznych korzystniejszą od Klemmów, o ty-le obecnie dała się już nawet im wyprzedzić, nie mówiąc o innych typach.

Klemmy i Bredy okazały się ty-pami niewątpliwie przestarzałymi, włoska Pallarivino (PE 1) ma tak że jeszcze pewne braki do uzupeł-nienia. Messerschmidty zdają się iść po odmiennej linii konstrukcyj-niej, rezygnując z pierwszeństwa pod niektórymi względami (zwino-ność), a tem mocniej starając się

o bezkonkurencyjność pod innym (szybkość, ekonomiczność, kom-fort). Nasze RWD utrzymały do-tąd swe pierwszeństwo, ale będą musiały nadal zaciążyć pracować, by z tego miejsca i za dwa lata nie ustąpić. Większe jeszcze pole jest przed konstruktorami PZL, którzy mają sporo do nadro-bienia. Trzeba będzie także pomy-sleć o uniknięciu takich, jak w tym roku, seryjnych wypadków z motorami: maszyna rajdowa nie może opierać się na zwykłym se-ryjnym silniku, to trudno. Także w silnikach Skoda zachodziły te-go rodzaju seryjne przypadki.

BILANS DWU LAT

O ile o lotników chodzi, trzeba stwierdzić bardzo znaczny postęp w dwóch ostatnich latach, w cią-gu których zdołaliśmy wyszkolić całą ekipę zawodników, mogą-cych kompetować niemal równo-rzędnie o pierwsze miejsca. Czy-asy naszego lotnictwa stoją w równej linii z zagranicznymi, czy też triumfują raczej dzięki maszynom? Trudno na to odpo-wiedzieć. Niemcy wykazali naogół klasę bardziej jednolitą (mniejsze dystanse w punktacji poszczególnych prób między naj-lepszym a najgorszym), optycznie prezentowali może nawet lepszy „lason“, ale pod względem taktycznym — o to przecież głównie chodzi — nie można powiedzieć, aby Bajan i Płoczyński w czem-kolwiek im ustępowali. Z innych naszych zawodników spora część nie wykazała jeszcze tej maksy-malnej równomierności pod wzglę-dem swych walorów lotniczych, a w szczególności opanowania temperamentu, co jest w próbach challenge'owych „conditio sine qua non“. W każdym jednak razie je-steśmy na dobrej drodze. Odby-ły te w ciągu ostatniego dwulecia za-wody krajowe, w czasie których tyle było wypadków, pozwalały na rozmaite obawy, które jednak oka-zały się przeważnie płonne — o ile chodzi o samych lotników. Bo pod względem wykwapowania ma-szyn (motory) jeszcze nie jest wszystko w porządku. I tu będzie leżał punkt ciężkości dalszej pra-cy.

DLACZEGO?

W każdym razie, jeżeli na cze-skich Aero i niemieckich Fiesele-rach i Messerschmidtach t. j. wśród dziesięciu razem maszyn nie odpadła od chwili rozpoczęcia lotu okrężnego aż do ostatniej mi-nuty Challenge'u ani jedna ma-szyna, a z polskich 11-tu utrzymało się tylko 5 — to jest w tem znak, że zarówno przy budowie maszyn, jak i przy sposobieniu się lotników do następnego Challenge'u, trzeba będzie bardzo sumi-enie zanalizować przyczyny, dla-czego tak było, i pilnie starać się o ich usunięcie.

„W imieniu cesarza i króla“
Sensacyjne wystąpienie arcyksięcia Eugenjusza

Arcyksiążę Eugenjusz Habsburg wystąpił wczoraj w Austrii pierw-szy raz publicznie, jako przedstawi-ciel domu Habsburgów. Przywiózł on miastu Eisenstadt odręcznie pismo Ottona Habsburga z podziękowaniem za mianowanie go obywatelem hono-rowym. W przyjęciu arcyksięcia bra-ła udział kompanja honorowa strzel-ców z Burgerladu.

Urządzono wielkie zgromadzenie

na cześć arcyksięcia. Na estradzie, na której zajął miejsce arcyksiążę, wisiły dawne chorągwie monarchji austro-węgierskiej. Arcyksiążę o-świadczył, że z polecenia cesarza i króla wyraża „wdzięczność za dowód wierności“. Na zgromadzeniu uchwa-lono rezolucję, domagającą się znie-sienia ustaw, zwróconych przeciw Habsburgom i sprowadzenia zwłok cesarza Karola do Wiednia.

Współpracownik Trockiego
skazany w Berlinie

W procesie przeciwko towarzy-szowi Trockiego, Jurrowi, i współoskar-żonym, który toczył się w Berlinie przed trybunałem ludowym, wczoraj popołudniu ogłoszono wreszcie wy-rok. Oskarżony Jurr skazany został za zdradę stanu oraz za przstęp-stwa prasowe na 3 lata więzienia. Z jego towarzyszyw Didzuch oraz Rhodin skazani zostali po 2 lata a-resztu, a Dąbrowski na rok i 9 mie-sięcy.

W uzasadnieniu wyroku przewo-dniczący Senatu sąducego oświadczył m. in., iż sąd uznaje za udowodnio-ne, że t. zw. „Czerwona pomoc“ (Ro-te Hilfe), która kierowali oskarżeni, dążyła do tych samych celów wywo-towych, co niemiecka Partja Komu-

nistyczna. Udowodniono, że oskar-żeni dążyli do zrealizowania swoich celów także po zakazie działalności komunistycznej na terenie Rzeszy. (Jurj był przez długi czas nieodłącz-nym towarzyszem i sekretarzem Trockiego na wygnaniu).

Gen. Weygand ustępuje?

BERLIN, 18.9. (PAT). Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Pary-ża: Według krążących tu pogłosek, gen. Weygand na ustąpić w stycz-niu z Najwyższej Rady Wojennej, a jego miejsce ma zająć gen. Gamelin.

St. St.

Handel „na siłę“

W obronie ciężkiej pracy i w obronie klienta

Zwracano się do nas w tej sprawie niejednokrotnie: Czytelnicy skarżyli się oświadczenia i listownie różnymi czasami, że muszą się bronić prawie siłą przed tym... handlem „na siłę“. Sprawa ta przedstawia się następująco:

Do spokojnego obywatela zgłasza się akwizytor nieraz bardzo uprzejmy. Taki akwizytor przekonywuje przez godzinę, że ta właśnie książka medyczna, czy

też aparat uchroni człowieka przed straszliwymi następstwami okropnej jakiejś choroby, a kosztuje tylko „dziesiąt złotych, co można rozłożyć na raty, bardzo dogodnie etc. etc. etc.

W rezultacie, aby się pozbyć, podpisuje się to zamówienie, zastrzegając nieraz bardzo kategorycznie, że nie życzy sobie, aby mu nadsyłano ów aparat, specyfik czy książkę zanim da znać o-

sobnym listem. A da znać wtedy, jak będzie miał pieniądze, żeby obiekt zamówienia wykupić. Akwizytor godzi się na wszystko, a uzyskawszy podpis na zamówieniu oddała się możliwie najszybciej.

Wtedy spokojny obywatel zaczyna czytać drobnym druczkiem zmontowane zamówienie i przekonuje się, że został w cyniczny sposób „nabity w karafkę“. Bo i cóż się okazało?

„Zamówienie niniejsze nie może być odwołane. Płatne i zaskarżalne w miejscu nadania (Poznań, Katowice, Łódź, Gdańsk itp.) Wszelkie umowy ustne, zawarte przy niniejszym zamówieniu — są bezwzględnie nieważne“. Oto są najważniejsze punkty umowy, którą sprytny akwizytor potrafił podsunąć do podpisania.

Na czymże polega tutaj oszustwo?

Sąd Najwyższy orzekł, że niewykonanie zamówienia nie może być karane. Zadatek dany przy transakcji słownej czy pisemnej

— nie podlega zwrotowi, ale nie można, zdaniem Sądu Najwyższego, ciągnąć do odpowiedzialności kogokolwiek za to, że nie wykonał piśmiennego nawet zamówienia. To znaczy nie jest odpowiedzialnym kupiec za niedostarczenie towaru, jak i kupujący za nie przyjęcie. Jest to przecież zupełnie zrozumiałe; w chwili podpisania zamówienia, klient mógł mieć większą nawet gotówkę, którą mógł stracić zaraz po wyjściu tego wymownego akwizytora. A skoro ktoś nie może kupić — nie można go uważać za winnego, za przestępcę...

Jednakże ten przeciętny obywatel, o którego nam w tej chwili chodzi, nie zna prawa, a tembardziej orzeczeń Sądu Najwyższego, które, jak wiadomo, mają obowiązującą moc prawa, do tego stopnia, aby się orientować, że nie mu nie grozi. Toteż gdy po pewnym czasie przysyła mu ten zbawczy specyfik, oczywiście za zaliczeniem pocztowym, biedny nabywca kupuje, bo sobie wyobraża, że musiaby sądowo odpowiadać za niewykonanie podpisanego przedtem zamówienia.

I tak idzie „handel na siłę“.

Jasne jest, że firmie, która w ten sposób straszy klientów nie chodzi o dobrą opinię handlową, że nie zależy jej zupełnie na tem, by klient ciągnął następnego klienta, nam też nie chodzi o przekonywanie takich grasantów handlowych. Chodzi nam o co innego.

Zawód akwizytora, jest bezsprzecznie zawodem ciężkim. Jeśli jednak jest dobrze wykonywany, może przynieść duże korzyści zarówno firmie, która akwizytora wysłała, jak i samemu akwizytorowi.

„Wzorowa“ mennica

RÓWNE, 18.9. W najbliższy poniedziałek przed Sądem Okręgowym w Równem rozegra się epilog sensacyjnej afery fałszerskiej, której widownią było miasteczko Borezne w powiecie kostopolskim. Afery ta, nie spotykana dotąd nigdzie na Wołyniu, ale i napewno rzadko notowana we współczesnej kronice kryminalnej, jest nadzwyczaj interesująca ze względu na niezwykle okoliczności.

W Bereznie wykryta została w marcu r. b. wspaniale wyposażona fabryka fałszywych pieniędzy. W lokalu, gdzie bito fałszywy bilon, znalezione precyzyjne aparaty, służące do wyrobu monet 10, 5 i 2-złotowych. Fałszyfikaty w wykonaniu były ludzko podobne do prawdziwych monet. Kiedy część fałszyfków przesłano do mennicy państwowej dla oceny, znawcy monet znaleźli się w wielkim kłopotcie, gdyż dopiero ścisła i niesłychanie drobiazgowo analiza pozwoliła stwierdzić, że badane monety są podrobione. Zakwestjonowane wyroby wykonane były bowiem ze srebra i posiadały doskonały wygląd, wagę i rysunek.

Po długich badaniach okazało się, że genialnym fałszerszem był Jan Nierodzin, kapelmistrz orkiestry 2 baonu K. O. P. w Bereznie, zakontraktowany w charakterze cywilnego pracownika w stopniu sierżanta. Nierodzin przedtem był z zawodu grawerem i z zamiłowaniem zajmował się szlachetnymi metalami. Prace jego uwięzione zostały odkryciem nowej metody utrwalania rysunku na metalu. Od tej chwili datuje się początek fałszerskiej kariery sierżanta. Nierodzin postanowił sam ekspluatować swój wynalazek, produkując wykonane w mistrzowski sposób fałszyfikaty monet polskich. Materiałem, z którego wyrabiał pieniądze, były srebrne ruble carskie, skupowane po cenie 1 zł. 80 gr. za rubla. Z jednego rubla wyrabiał trzy monety 2-złotowe. Karby na krawędzi monet wykonywał również maszynką swego pomysłu.

Razem z Nierodzinem aresztowano jego pomocników: żonę Nadzieję Nierodzinową oraz kolegę z orkiestry K. O. P., Piotra Magryta, kontraktowego pracownika cywilnego w stopniu kaprała. Wprawdzie Nierodzinowa i Magryt twierdzą, że o aferze fałszerskiej nie wiedzą i sam Nierodzin nie obciąża ich, jednakże władze mają w swym ręku dowody, świadczące o udziale tych osób w przestępczym działaniu. Trzecim współnikiem jest Eustachy Fedorczuk, ślusarz i właściciel odlewni żelaza. On to dostarczał Nierodzinowi prasę żelazną, wykonaną według pomysłu i rysunku sierżanta. Na prasie tej miało rzekomo wybijać klawisze dla instrumentów orkiestry oraz oznaki dla K. O. P-u.

Rewizja, przeprowadzona w mennicy Nierodzinów, dała rewelacyjne rezultaty. Znalaziono skomplikowaną aparaturę o wadze około 100 kg. z napędem elektrycznym, przyrządy i precyzyjne narzędzia, wielką ilość sztanc, wagę do ważenia monet niebywalej precyzyjną, która jest również pomysłem wynalazczego fałszersza. Ponadto w ręce władz wpadła wielka ilość gotowych monet i surowiec do wyrobu pieniędzy w postaci blachy srebrnej i miedzianej.

Jak widać z powyższego, fałszyfikaty mogły być wykonywane znakomicie i nieczem nie różniły się od prawdziwych pieniędzy. Dzięki temu puszczanie ich w obieg nie nastąpiło żadnych trudności i nie było połączone z najmniejszym ryzykiem. Nierodzinowie i Magryt posługiwali się przytem celowymi orkiestry K. O. P-u, których często wysyłali do miasta po zakupy.

Biegle, którzy oglądali fabrykę Nierodzinów, byli zdumieni nowoczesnością urządzeń. Sierżant przyznał się do winy, zaprzeczając jednak kategorycznie udziałowi w aferze żony i Magryta.

Nie dziwnego, że rozprawa zapowiada się sensacyjnie. Powołano przeszło 30 świadków oraz kilku biegłych.

Zastrzelił siebie i przyjaciółkę w gabinecie restauracyjnym

ŁÓDŹ, 18.9. (tel. wł.). Piwiarnia Chmielewska przy ul. Cegielińskiej była w ub. niedzielę widowiskiem krwawej tragedii miłosnej. Do piwiarni przybył 25-letni Michał Gawel wraz z przyjaciółką, Janiną Domańską. Oboje zajęli gabinet. Po pewnej chwili z gabinetu dobiegł odgłos strzałów rewolwerowych, a kiedy za-

alarmowany tem personel wbiegł do gabinetu, ujrano Domańską leżącą bez życia na kanapie w kałuży krwi. Towarzysz jej, Gawel, brocząc krwią, dawał słabe oznaki życia. Przybyli lekarz Pogotowia stwierdził śmierć Domańskiej, Gawel zaś zmarł w drodze do szpitala.

Tragedia miała tło miłosne.

Wedrujące bagaże

Warszawska Dyrekcja Kolejowa po macoszemu traktuje podmiejskie letniska na odcinku Warszawa — Otwock. Jak wiadomo na linii tej znajdują się takie letniska, jak Radość, Józefów, Świder i t. p., które latem są zapelnione przez warszawian.

Powyższe miejscowości letniskowe traktowane są przez Warsz. dyr. kolejową, jako przystanki z minutowym postojem. Wysiadając z wagonu z walizkami trzeba się b. śpieszyć, bo pociąg nie czeka.

Sprawa komplikuje się o ile pasażer nadał w Warszawie bagaż, ponieważ na powyższych przystankach niema nikogo, kto by zajmował w ładowaniu i ewentualnym przechowywaniu bagażu. Pasażer, przyjeżdżający pierwszy raz jest zaskoczony takim stanem rzeczy i chcąc odzyskać swój bagaż musi jechać na swój koszt do stacji krańcowej t. j. do Otwocka. Tam dopiero po dodatkowej opłacie za przewóz bagażu do Otwocka i z Otwocka, może pasażer wreszcie odebrać swój bagaż.

Przepisy kolejowe wyraźnie głosz, że: „Na stacji nieposiadającej ekspedycji bagażowej podróżny musi się sam zgłosić do konduktora służbowego, który wydaje bagaż po odebraniu kwitu bagażowego“.

Wtajemniczeni, jeżdżący co rok na owe letniska, po nadaniu w Warszawie bagażu, natychmiast wręczają kwit konduktorowi bagażowemu, który na stacji przeznaczenia każe wyrzucić bagaż. Co ma jednak robić nie wtajemniczony?

Kronika sądowa

Zemsta

WARSZAWA. — Na ławie oskarżonych zasiadł wczoraj Ludwik Popławski, z zawodu technik, pod zarzutem obławiania witrylojem swojej przyjaciółki, Racheli Maniaponówny. Powodem napadu było zerwanie Maniaponówny z Popławskim. Maniaponówna, będąc żydówką i ulegając presji otoczenia, zerwała z kochankiem, który postanowił się zemścić. Na szczęście poparcie nie były groźne i Maniaponówna wyleczyła się. Sąd Okręgowy skazał Popławskiego na rok więzienia i karę tę zawiesił.

Żydowsky anarchiści zachęcają...

WARSZAWA. — Chana Brandstarek i Józef Bojn przychwytyci zostali na ulicy, w dzielnicy żydowskiej Warszawy, na rozdawniu antytypistycznych ulotek. Odzwy wyłączały anarchistów hiszpańskich, gloryfikując ich czyny i nawoływały do aktów sabotażu w Polsce.

W wyniku przeprowadzonej wczoraj rozprawy sądowej Brandstarek

skazana została na rok więzienia, Bojn zaś, który odgrywał rolę jej pomocnika, na pół roku więzienia.

Sprostowanie

W dniu 15 lipca 1935 r. ukazała się w piśmie „ABC“ notatka p. t.: „Mąż ma obowiązek niesienia pomocy chorej żonie“, której treść niezgodna jest z rzeczywistością.

Nieprawdą jest, jakoby zmarła na moja Pola Rozenpik wniosła mi w posagu kilka tysięcy złotych, nieprawdą jest, jakoby za pieniądze te kupił sobie sklep; nieprawdą jest, jakoby swoją żonę bił, maltretował i doprowadził do obłędu; nieprawdą jest, że w czasie choroby nie chciałem opiekować się żoną; nieprawdą jest, że wobec tego w zakładzie umieścił żonę moja jej brat.

Prawdą jest natomiast, że żona moja wniosła mi w posagu kilka tysięcy złotych, że sklep kupiłem sobie za moje własne pieniądze, że nigdy żony nie biłem i nie maltretowałem, że żona zachorowała umysłowo wskutek nieporozumień z bratem i ojcem, a w pierwszym rzędzie, skutkiem tego, że rodzina wyrzuciła ją ze sklepu i z mieszkania, że w czasie opiekowania się nią, czasami żoną i tożym na jej leczenie pieniądze, które wypłaciłem memu teściowi.

Rozenpik Symcha

Wypadki i kradzieże

SPÓR O „CZTERDZIESTKĘ“

Bolesław Chęciński, (Ogrodowa 28), robotnik, z 4-giem dziećmi, zajmuje się pracą dorywczą, zaległ w opłacie komornego za 4 miesiące. Znajoma Ch. nastrożyła mu sublokatorów: Michała i Michalinę małż. Derszniakiewiczów, b. mieszkańców schroniska dla bezdomnych (Leszno 96), którzy wprowadzili się do kuchni i zapłacili 20 zł. za miesiąc. Derszniakiewicz, jako bezrobotny, używał, jako trunku, denaturatu. Wczoraj zwrócił się do żony, aby mu kupiła wódki. Ponieważ D. nie miała pieniędzy, sublokator poprosił Chęcińskiego, aby mu pożyczył z 2 zł. na „czterdziestkę“, ten jednak odmówił.

Wówczas sublokatorzy zmyślili Ch. a Derszniakiewiczowa uderzyła go butelką. Wtedy zaważła ogólna bójka. Gospodarz z sublokatorami porwali się za bary i upadli na podłogę, sublokatorka zaś — duszą od żelaza okładała Chęcińskiego, przyczem dostało się również i mężowi jej. Na miejsce przybyło 2-ch policjantów z VII komis., którzy po wyłamaniu drzwi zajęli zlikwidowali, przeprowadzając wszystkich do ambulatorium Pogotowia. Lekarz stwierdził u Derszniakiewiczowej ranę tłuczoną czaszki, u żony — ogólnie potłuczenie, szczególnie klatki piersiowej, u Chęcińskiego zaś — rany tłuczone czoła i głowy, oraz wybite zęby. Po opatrunku — Derszniakiewiczowie zostali przewiezieni do szpitala Dz. Jezus.

ROWERZYSTKA POD WOZEM

Na rogu ul. Góskiej i Okopowej, pod wóz dostała się 21-letnia Irena Balcerzakówna, (Piaskowa 18), pracownica w Polskich Zakładach sp. akc. „Philips“. B. doznała poranienia palców lewej nogi, oraz ogólnego potłuczenia. Pogotowie przewiozło niebezpieczną do szpitala Dz. Jezus. Woznicę — 13-let. chłopca zatrzymano w V komis., dokąd policjant przyprowadził uszkodzony rower Balcerzakówny.

TEROR NA TERENIE RZEŹNI MIEJSKIEJ

Już od dłuższego czasu na terenie Rzeźni miejskiej na Pradze (Namieśnikowska 2), panują niezwykle stosunki między robotnikami, zatrudnionymi przy uboju rytualnym. Ilekroć wynik nie między nimi awantura, z krwawym epilogiem, co się zdarza tam b. często, pobitemu nie wolno korzystać z pomocy lekarskiej, aby nie ujawnić w ten sposób sprawców pobicia. Winowajcy terroryzują swe ofiary, groząc jednocześnie świadkom zajścia, że w razie zawiadomienia gospodarza rzeźni, Miniszewskiego, donosicieli spotka ten sam los.

Ostatnio miał tam miejsce następujący fakt. Zatrudniony u Jankla Kobylki, hurtownika mięsnego, robotnik, Aron Szczupak, b. znany „potokarz“, pobił swego współtowarzysza, Jankla Grabera. Gdy w obronie napastowanego stanęli robotnicy, wtedy dwaj „starsi“, Moszek i Abram Frydmanowie, których obowiązkiem jest likwidowanie wszelkich zajść, wynikających na terenie rzeźni, postąpili wprost przeciwnie, udaremniając interwencję i podburzając Szczupaka przeciw Graberowi. Gdy zbliżył się gospodarz Mini-

WYPADKI

szewski, Szczupak wyprowadził pobitego do krwi Grabera i ukrył go, ostrzegając, by nie ważył się wzywać pomocy lekarskiej. Jednocześnie Frydmanowie ostrzegli świadków zajścia, aby zachowali milczenie, grożąc w przeciwnym razie pobiciem. W podobnych okolicznościach został pobity również robotnik, Moszek Szafir, (zwany „Mojsie Bolszewik“) przez braci Welwu i Dawida Grynsztajnow.

SAMOCZODOWO-MOTOCYKLOWE

Na rogu Al. Jerozolimskiej i ul. Marszałkowskiej, została potrącona przez motocykl 24-letnia Helena Kukielfówna, pielęgniarka, (Zegze). Doznała ona potłuczenia lewego stawu skokowego i prawej ręki. Zaznaczyć należy, iż w ciągu ostatnich kilku miesięcy Kukielfówna spadła, lub została potrącona przez motocykl 4 razy.

— Na ul. Wierzbowej róg pl. Teatralnego, samochód potrącił 23-letniego Szmula Breena, ekspedienta, (Leszno 33). Doznał on potłuczenia prawej nogi.

— Na rogu ul. Bielańskiej i Tiomackiego, dostała się pod samochód 23-letnia Berta Kucierówna, ekspedientka, (Gęsia 13), która doznała potłuczenia prawego stawu skokowego.

— Wreszcie na rogu ul. Marszałkowskiej i pl. Unji Lubelskiej, nastąpiło starcie samochodu z wozem. 13-letni Jan Grzelak, syn rolnika, (wieś Zabieniec, gm. Mioczków pow. Błoński), spadł z wozu, otrzymując ranę ciętą okolicy lewego kąta ust. Pogotowie przewiozło Kukielfównę do szpitala św. Rocha, Grzelaka zaś — do Dz. Jezus.

7 OFIAR

ZAWODÓW ŻYCIOWYCH

28-letnia Aniela Szymańska, przy mężu, (Czerwikowska 183), napila się esencji octowej na rogu Al. Jerozolimskiej i Marszałkowskiej.

— 42-letnia Helena Michalska, handlująca, (Pańska 50), również napila się esencji octowej w bazarze przy ul. Hożej 2/4.

— 20-letni Ryszard Kubisiarski, (Wawelska 18), również napil się esencji octowej w parku Zygmuntońskim na Pradze. Przyczyna — brak pracy.

— 56-letni Wilhelm Koperkiewicz, handlarz, (Prosta 38), w zamiarze samo bójczym powiesił się. Domownicy w sa mą porę odciągli wiszącą, lekarz zaś zastosował sole trzeźwiące, zastrzyki z kamfory i kofeiny.

— 34-letni Edward Chuder, maszynista kolejki jabłoni — Karczew, (zam. Mała 4), otrul się nieznana substancją na stacji Most teje kolejki.

— 34-letni Józef Dybowski, (Dobra 57), dozorca Z. O. M., otrul się esencją octową w mieszkaniu własnym.

— Wreszcie 19-letni Stanisław Ruszkowski, piekarz, (Zamojskiego 35), otrul się spirytusem denaturowanym we wnęce bramy domu Nowogrodka 75. — Wszystkim ofiarom zawodów życiowych pomocy udzieliło Pogotowie, poczem Szymańska i Ruszkowski przewieziono do szpitala Dz. Jezus, Kubisiarskiego, Chudora i Dybowskiego — do Przemienienia Pańskiego, wreszcie Michalską na stację filii Pogotowia.

Z kraju

ŁÓDŹ

Rzemieślnicy radzą. Odbył się tutaj zjazd podmistrzów rzemiosła polskiego, zorganizowany przez Związek Pracowników Rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Na zjeździe omawiano aktualne sprawy, dotyczące się rzemiosła.

POZNAŃ

Posel Piestrzyński rezygnuje z mandatu. Na ręce Zarządu m. Poznania posel Piestrzyński złożył prośbę o zwolnienie go ze stanowiska radnego m. Poznania.

BIAŁYSTOK

Epidemia tyfusu i szkarlatyny. Wydział Zdrowia Magistratu m. Białegostoku stwierdził 16 wypadków tyfusu w mieście, oraz 6 wypadków na prowincji. Władze podjęły energiczne kroki w celu stłumienia epidemii przez przymusowe szczepienie ochronne.

Ponadto zanotowano 25 wypadków szkarlatyny, przeważnie między młodzieżą szkolną. I tutaj również zastosowano przymusowe szczepienie ochronne tak że sytuację chorobową należy uważać za opanowaną.

KIEŁCE

Podstępne zastrzelenie leśniczego. W ubiegłą niedzielę wieczorem w Gronowicach, pow. kieleckiego, jakiś niewykryty dotąd sprawca zastrzelił przewodnika leśnego, Wład-

Lisickiego. Policja prowadzi energiczne śledztwo. Powodem mordu była prawdopodobnie zemsta osobista.

LWÓW

Akademia Rolnicza w Dublanach uratowana. Wskutek sprzeciwu społeczeństwa małopolskiego władze odstąpiły od zamiaru zlikwidowania Akademii Rolniczej w Dublanach. Na miejsce Akademii powstanie liceum rolnicze.

Bestjałskie znęcanie się

W domu przy ul. Kruczej 43 czeladnik szewski Czesław Królak zlaapał łazącego się do niego kota i wlał mu terpentynę do nosa i pod ogon (do kieszki odchodowej). Skutki tej czynności były straszne dla biednego zwierzęcia, kot skakał z okropnego bólu w górę do nieprawdopodobnej wysokości, przyczem miauczał przeraźliwym głosem i tak głośno, że zbiegli się lokatorzy całego domu, którzy kierowani litością nad cierpieniami niewinnego zwierzęcia, przemili mu miejsca oparzone środkami leczniczymi. Delegowany na miejsce inspektor Polskiej Ligi Ochrony Zwierząt p. Wacław Nowak sporządził protokół na sprawcę, któremu grozi b. surowa kara.

Oczyszczanie wody przy pomocy srebra

W oddziale inżynierji sanitarniej Państwowego Zakładu Higieny rozpoczęto niedawno pracę nad zbadaaniem możliwości dezynfekowania wody przy pomocy elektrokatalezy, polegającej na wprowadzeniu, przy pomocy prądu elektrycznego, jonów srebra do wody, które niszczą bakterie. Środek ten miałby zastosowanie szczególnie do dezynfekowania wody w pływalniach publicznych, które, poza kilkoma nowoczesnymi, nie posiadają w naszym kraju urządzeń do oczyszczania wody. W razie pomyślnych wyników omawianych prób, niedrogi ten sposób mógłby być zastosowany na terenie całego kraju.

Sport

Piłka nożna

KTO WEJDZIE DO LIGI?

W rozgrywkach o wejście do Ligi sytuacja w poszczególnych grupach powoli się wyjaśnia. W grupie czwartej mistrzem został WKS Smigły (Wilno), w grupie trzeciej walka rozegra się prawdopodobnie między Czarnymi i Reverą, w grupie drugiej faworytem jest Śląsk (Świętochłowice) a w grupie pierwszej poznańska Legia, która ma jedynego rywala w ŁTSG.

Do rozgrywek dalszych obok czterech mistrzów grup stają jeszcze Naprzód (Lipiny).

Faworytami na ostatecznych zwycięzców są obie drużyny śląskie, prześladowane we wszystkich dotychczasowych rozgrywkach wyjątkowym „pechem“. Dzisiejszy poziom piłkarstwa śląskiego w pełni zasługuje na to, aby w Lidze być reprezentowanym przez więcej, niż jedną tylko drużynę.

NAJBLIŻSZE MECZE O MISTRZOSTWO LIGI

W niedzielę, dn. 23 b. m. odbędą się następujące mecze o mistrz. Ligi: w Warszawie Legia — Pogoń, w Krakowie Wisła — Warszawianka i Ruch — Podgórze oraz w Łodzi ŁKS — Cracovia.

KARA SĄDOWA NA PIŁKARZA

Jak donoszą z Krakowa, znany piłkarz Garbarni, Smoczek, ukarany został karą 3 miesięcy aresztu z zawieszeniem na dwa lata za świadome uszkodzenie ciała podczas meczu piłkarskiego. Wypadek ten miał miejsce na meczu Warszawianka — Garbarnia w roku ubiegłym. Jest to zdaje się pierwszy wypadek ukarania gracza przez sąd za przewinienie na boisku.

CZERNIOWCE — STANISŁAWÓW 4:0

Reprezentacja Czerniowiec pokonała repr. Stanisławowa 4:0 (2:0). Mecz odbył się w Czerniowcach. Połacy grali słabo i przegrali zasłużenie. Widzów 3.500.

NAJBLIŻSZE MECZE REPREZENTACJI

Repr. Polski walczyć będzie 14 października na 2 fronty, a mianowicie z Rumunją we Lwowie i z Łotwą w Rydze.

L. afletyka

LEHTINEN W ŚWIETNEJ FORMIE

W Kopenhadze odbyły się w niedzielę międzynarodowe zawody lekkoatletyczne, podczas których najwybitniejszym punktem programu był bieg 5 km. z udziałem mistrza olimpijskiego, Lehtinena i pogromcy Kusocznego, Nielsena (Danja). Nielsen nie odegrał w tym biegu żadnej roli, podczas gdy Lehtinen wygrał w dobrym czasie 14:48 przed Petersenem 14:56 i Axelssdem. Nielsen wycofał się po 3 km.

Lehtinen przyjeżdża, jak wiadomo, do Warszawy na bieg 5 km. o „memoriał ś. p. Freyera“, organizowany przez PZLA i Warsz. OZLA w dniu

30 b. m. na stadionie Wojska Polskiego.

NOWY REKORD POLSKI W RZUCIE MŁOTEM

W Bydgoszczy rozegrano lekkoatletyczny mecz reprezentacji sokolich Wielkopolski i Pomorza 78:75. Podczas tych zawodów padł rekord polski w rzucie młotem, a mianowicie: Wętkowski poprawił własny rekord o 69 cm., osiągając 40.75 mtr.

POLSCY LEKKOATLECI W SZTOKHOLMIE I MEDJOLANIE

Po zawodach w Finlandji Kusociński udał się do Sztokholmu, gdzie weźmie udział w Międzynarodowych Zawodach Lekkoatletycznych, organizowanych przez Klub Hellas w dniach 20-go i 21-go b. m.

Kucharski i Biniakowski wyjeżdżają w czwartek do Medjolanu, gdzie startują w niedzielę na Międzynarodowych Zawodach Lekkoatletycznych. Kucharski startuje na 800 mtr. a Biniakowski na 400.

Boks

MISTRZOSTWA DRUŻYNOWE WARSZAWY

w boksie rozpoczęły się już dnia 22 września r. b. Zgłosiło się do nich tylko 6 drużyn, a mianowicie: Polonia, Makabi, Gwiazda, Fort Bema, Skoda i CWS. Warszawianka nie mogła skompletować pełnej drużyny, a nadzieje na pozyskanie Piłata i Miśkiewicza spełzły na niczem. Legia nie może skompletować drużyny. Mecze odbywać się będą w 4 rundach po 3 minuty.

Losowanie mistrzostw przyniosło następujące wyniki: 22.9 Polonia — Makabi; 23.9 Gwiazda — Fort Bema; CWS — Skoda; 29.9 Makabi — Gwiazda; 30.9 Skoda — Fort Bema; CWS — Polonia; 13.10 Polonia — Fort Bema; 14.10 CWS — Makabi; Gwiazda — Skoda; 20.10 Polonia — Gwiazda; 21.10 Fort Bema — CWS; Makabi — Skoda; 27.10 Skoda — Polonia; 28.10 Fort Bema — Makabi; CWS — Gwiazda.

NASI BOKSERZY SKODY

Sekretarjat WOZB otrzymał oficjalne pisma z GKS i BKS, że bokserzy Kozłowski, Czortek i Moczo II otrzymali zwolnienia z macierzystych klubów i zgłoszeni do Skody. Prócz tego szereg Skody warszawskiej mają podobno zasilić Wystrach i Garstecki.

Hokej

Polski Zw. Hokeja Lodowego projektuje sprowadzenie na sezon zimowy specjalnego trenera dla naszych graczy. Prowadzona już jest na ten temat korespondencja z angielskim związkami na temat zaangażowania jednego ze studentów kanadyjskich, studiujących w Anglii.

Udział polskiej drużyny hokejowej na mistrz. świata w lutym roku przyszłego w Zurichu został już przez zarząd PZNL postanowiony. Nadto projektowane jest sprowadzenie drużyny kanadyjskiej i angielskiej na tournée po Polsce.

„Kłeska urodzajów” zmniejsza się

Spadek tegorocznych zbiorów

Obiegają od czasu powodzi pogłoski o znacznym spadku tegorocznych zbiorów zbóż w Polsce. Znalazły obecnie swe potwierdzenie w prowizorycznym zestawieniu Gł. Urz. Statystycznego. Obliczenia te są jak już zaznaczyliśmy prowizorycznymi jedynie, niemniej jednak wyniki badań ostatnich nie powinny daleko od nich odbiegać.

I tak: zbiory tegoroczne w stosunku do zeszłorocznych są mniejsze dla pszenicy o 20,5 proc., dla żyta o 20 proc., dla jęczmienia o 10,5 proc., dla owsa o 15,2 proc., natomiast dla kartofli większe o 0,8 proc.

Liczebnie tegoroczne zbiory przedstawiają się następująco: pszenica 17.273,3 tys. q., żyto 56.584,2 tys. q., jęczmień 12.856,7 tys. q., owies 22.747,6 tys. q., ziemniaki 285.493,2 tys. q. Zbiór słomy również przewidywany jest znacznie mniejszy od zeszłorocznego. Wskutek silnych upałów w początkach lata r. b. żniwa były na ogół wcześniejsze, jednak mimo, że rozpoczęto żniwa stosunkowo wcześniej, całkowity okres trwał dłużej, niż normalnie, wskutek deszczów, utrudniających zbiory. W większości wypadków żniwa odbywały się w warunkach niepomyślnych.

Pierwsze omloty, po których można wyciągać już pewne wnioski co do jakości ziarna, stwierdziły, że przeważnie jakość tegorocznego ziarna będzie poślednia.

Zbiory siana łąkowego i koniczyzny wypadły w bieżącym roku również słabej i wyniosły: siano łąkowe pierwszy pokos 47.919,6 tys. q., koniczyzna pierwszy pokos 9.905,9 tys. q., co stanowi zbiór o 23 procent mniejszy dla siana, zaś o 38,8 proc. mniejszy dla koniczyzny w porównaniu do pierwszego pokosu z roku ubiegłego.

Otrzymane prowizoryczne zestawienia Międzynarodowego Instytutu Rolnictwa w Rzymie, obejmujące dane z większości państw rolniczych świata pozwalają na zorientowanie się w ogólnej sytuacji tegorocznych zbiorów głównych producentów zbóż. Zostawienie to wykazuje również poważny spadek w porównaniu dla lat ubiegłych. O ile w Polsce na znaczny spadek zbiorów wpłynęła w pierwszym rzędzie katastrofalna kłeska powodzi, o tyle w innych państwach, które ominęła ta katastrofa, na zmniejszenie zbiorów wpłynęła kłeska suszy, wypalając olbrzymie ilości zbóż. Zestawienie Międzynarodowego Instytutu Rolnictwa obejmuje dane ze zbiorów w Niemczech, Bułgarii, Hiszpanii, Finlandii, w Węgrzech, Holandii, Rumunii, Jugosławii, w Kanadzie i Stanach Zje-

dnoczonych A. P. Dane te wykazują zbiór pszenicy mniejszy o 79,3 milionów q. niż w roku ubiegłym, żyta o 23,5 milj. q., jęczmienia o 18,8 milj. q. i owsa o 32,9 milj. q. Cyfrowo ogólny zbiór pszenicy w tych państwach szacu-

ją na 337 milionów q., żyta 100,2 miliona q., jęczmienia 118,6 miliona q. i owsa 217,4 miliona q. Wzrost cen zbóż na rynkach międzynarodowych, znajduje w liczbach powyższych swe najistotniejsze wytłumaczenie.

Budżet Francji zrównoważony

Ortodoksyjne zasady polityki monetarnej

Minister Germain Martin zakończył już układanie preliminarza budżetowego na 1935 r. Przed odesłaniem projektu do komisji finansowej, udzielił on prasie szeregu informacji, stwierdzając na wstępie, że preliminarz jest gotów na 15 września zgodnie z wskazaniami ministra Finansów i rządu. Idąc za życzeniami szeregu komisji, nie włączono do ustawy skarbowej innych dyspozycji poza niezbędnymi do wykonania budżetu.

W dalszym ciągu minister podkreślił, że czynione są wielkie wysiłki, aby budżet został przyjęty w terminie i aby nie zaszła potrzeba stosowania prowizorycznych budżetów miesięcznych. Wpływy mają wynieść 47.022

milj. fr., wydatki 46.984 milj. fr. Germain Martin podkreśla ten fakt jako szczególnie doniosły, gdyż pozwoli na zbliżenie wydatków do możliwości podatkowych kraju.

Z chwilą, gdy w latach 1929 i 1930 wydatki budżetowe wzrosły z niedawnych jeszcze 44 miliardów do 55 miliardów fr., wystąpiły poważne trudności. Toteż zadanie redukcji wydatków jest bardzo trudne. Według opinii ministra, niebezpieczne jest żądanie od kraju dochodów przewyższających 46 miliardów. W obecnym budżecie osiągnięto równowagę bez żadnych dalszych ofiar ze strony urzędników czy b. kombatantów.

Tow. kredytowe m. Łodzi

przyjmuje obligacje Pożyczki Narodowej

Wskutek starań, podjętych przez sfery gospodarcze, otwierają się nowe możliwości przy spłacie zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej. Przed kilkoma tygodniami jedno z Towarzystw Kredytowych wystąpiło do Ministerstwa Skarbu z memorjałem o zezwoleniu na przyjmowanie obligacji Pożyczki Narodowej przy spłacie zaległości własności nieruchomości, pozostałych po konwersji długów długoterminowych na zasadzie dekretu z października 1932 roku.

W dniu wczorajszym komisarz generalny Pożyczki Narodowej załatwił memorjał ten przychylnie, zezwala-

jąc Łódzkiemu Towarzystwu Kredytowemu na przyjmowanie obligacji dla pokrycia wyżej wymienionych zobowiązań. Dotyczy to będzie jednak tylko zaległych rat za lata 1931 i 1932, przezelem obligacje przyjmowane będą wyłącznie od pierwotnych właścicieli po kursie niższym niż 96 za 100.

Będzie to stanowiło poważną ulgę dla właścicieli nieruchomości, zagrożonych licytacjami. Ulga ta będzie mogła być rozciągnięta w przyszłości na inne Towarzystwa Kredytowe Miejskie, o ile władze skarbowe uznają to za celowe.

258 umów kartelowych w Polsce

Poniżej podajemy spis umów kartelowych zarejestrowanych w ciągu ostatnich dwu miesięcy:

232. Umowa między „Hutą Pokój” Górnośląskie Zakł. Górniczo-Hutnicze S. A., a firmą „Dąbrowski Przemysł Druciany B-cia Klein” w sprawie sprzedaży łańcuchów.

233. Biuro Kontrolno - Rozrachunkowe Fabryk Papy Dachowej i Przetworów Smółcowych L. Dystyler i S. Lux we Włocławku.

234. „Tektura Surowa” Sp. z o. o. w Warszawie.

235. Umowa 4 firm: „Mikołaj i Teofil B-cia Sergiu”, Składnica Sportowa „Stadion” sp. z o. o., „Sport-Linoleum wł. Edm. Jakubowicz i S-ka” Sp. z o. o. i „L. C. D.” wł. Berko vel Bronisław Pobra, w sprawie ustalania cen sprzedaży na linoleum.

236. Umowa firmy „Szczekocki i S-ka” Sp. z o. o. z Aronem Luxemburgeniem w Gdańsku co do racjonalizacji obrotu jelitami.

237. Biuro Sprzedaży Mostów i Konstrukcyj Stalowych, Sp. z o. o., w Katowicach.

238. Umowa Fabrykantów Cegieł w sprawie regulacji zbytu cegieł (Drohobycz).

239. Umowa Hurtowników Blachy Cynkowej na miasto Łwów.

240. Umowa Hurtowników Blachy Cynkowej na miasto Stanisławów.

241. Międzyzwiązkowa Komisja Handlu Artykułami Perfumeryjno-Kosmetycznymi i Mydlarskimi.

242. Centrala Wytwórców Zeszytów „Centrozeszyt”, Warszawa, ul. Senatorska 22.

243. „Warszawskie Porozumienie Fabrykantów Zeszytów”, Warszawa, ul. Senatorska 22.

244. Zachodniopolski Związek Wytwórców Zeszytów. Poznań, ul. Szyparska 8.

245. Krakowskie Zrzeszenie Wytwórców Zeszytów, Kraków, Plac Grobli 21.

246. Zrzeszenie Wytwórców Zeszytów „Lew”, Łwów, ul. Sykustska 23.

247. Umowa trzech fabryk ka-

bli w sprawie ujednolajnienia produkcji i zbytu w Polsce przetworów i sznurów telefonicznych ze zwykłych i lyońskich żyłek.

248. Porozumienie lokalne w sprawie uregulowania sprzedaży nafty w Grodnie i okolicy.

249. Porozumienie lokalne w sprawie uregulowania sprzedaży nafty i oleju gazowego w Suwałkach.

250. Porozumienie lokalne w sprawie sprzedaży nafty w Warszawie.

251. Porozumienie lokalne w sprawie sprzedaży nafty w Łomży i okolicy.

252. Porozumienie lokalne w sprawie sprzedaży nafty w Płocku.

253. Porozumienie Wytwórców Zeszytów Województw Centralnych i Wschodnich „Lew — Warszawa”.

254. Pierwsza Korporacja przemysłu Graficznego — Sekcja Zecerni, Warszawa, ul. Nowolipki 7.

255. „Centroćwiek” Sp. z o. o. Centralne Biuro Sprzedaży świec drewnianych w Warszawie.

256. Biuro Sprzedaży Wyrobów Odlewni i Emaljni Żeliwa, Sp. z o. o. Warszawa, Mazowiecka 7.

257. Porozumienie Komisarzów Firm Naftowych we Włodzimierzu.

258. Umowa Częstochowskich Fabryk Wyrobów Celluloidowych.

Wśród zarejestrowanych ostatnich umów kartelowych zwracają uwagę porozumienia lokalne sprzedawców nafty, które „usprawniają” organizację sprzedaży, czyli zapewniają ściśle stosowanie się kupców do cen kartelowych.

Tego samego typu umową jest układ handlu perfumeryjno-mydlarskiego, mający zapobiec walce konkurencyjnej sklepów.

Zasługuje także na uwagę seria porozumień wytwórców zeszytów. Nawet na młodzieży szkolnej żerują już kartele!

W KILKU WIERSZACH

CENY ROPY

Obniżka cen nafty nie wpłynęła w kierunku ujemnym na kształtowanie się cen ropy. Po pewnej znizce w końcu sierpnia r. b. ropa utrzymuje się obecnie na poziomie niewielej stałym, około 1380 zł. za cysternę.

ZWYKLI CECHÓW

W porozumieniu z Min. Przem. i Handlu i Związku Izby Rzemieślniczych poszczególne Izby Rzemieślnicze otrzymały polecenie przygotowania materiałów orientacyjnych, które posłużą do przeprowadzenia akcji tworzenia Związków Gospodarczych Cechów, których zarządy główne miałyby siedzibę w tych okręgach, gdzie dane rękodzieło rozwija większą działalność. Akcja ta ma na celu scalenie działalności poszczególnych cechów jednobranżowych i ułatwienie im prowadzenia jednolitej polityki gospodarczej w danej branży.

OŻYWIENIE WYWÓZ ZBOŻA I DRZEWA

Na Wiśle pod Gdańskiem panuje obecnie nadzwyczaj silny ruch statków, naładowanych zbożem oraz tratw. W ostatnich dniach bardzo znacznie zwiększył się nie tylko przywóz zboża polskiego, lecz także i drzewa do Gdańska. Ogólnie spodziewają się, że przeładunek drzewa w porcie gdańskim wzrośnie w tym roku o przeszło 100 tys. tonn. Wobec oczekiwanego w roku przyszłym dalszego zwiększenia przeładunku zboża, prowadzone są obecnie roboty dla pogłębienia poziomu Moltawy, celem umożliwienia bezpośredniego przeładunku zboża na większe statki morskie. W sierpniu r. b. przewieziono przez służę Einlage pod Gdańskiem przeszło 56 tys. tonn zboża oraz 42 tratwy drzewa. Kolejce przewiozły natomiast w ub. miesiącu 83 tys. tonn zboża, t. j. o 30 tys. tonn więcej niż w sierpniu r. ub.

Na giełdach

GIEŁDA PIENIĘŻNA

Waluty: Dolar 5.2014; frank francuski 34.84; frank szwajcarski 172.30; funt szterling 26.13; marka niemiecka 193.25; szyling austriacki 99; korona czeska 21.80.

Monety: Dolar złoty 8.915; rubel złoty 4.585.

Dewizy: Berlin 211.30; Belgja 124.20; Holandia 358.50; Kopenhaga 116.80; Londyn 26.16; Nowy Jork 5.214; Nowy Jork kabel 5.22374; Paryż 34.864; Praga 22; Szwajcaria 172.26; Sztokholm 134.90; Włochy 45.39.

Papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowlana 45; 4 proc. Poż. Dolarowa 52.30; 4 proc. Poż. Inwestycyjna 117.50; 5 proc. Poż. Konwersyjna 66.75; 5 proc. Poż. Kolejowa 59.75; 6 proc. Poż. Dolarowa 70.25; 7 proc. Poż. Stabilizacyjna 72.50; 4,5 proc. Listy Zast. Ziemskie 53.25; 7 proc. Listy Zast. Ziem. Dolarowe 49.25; 8 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 61.50; 6 proc. Obligacje m. Warszawy VIII i IX em. 59.50.

Akcje: Bank Polski 91.25; Lilpop 10.15; Starachowice 11.75; Warsz. Tow. Akc. Fabr. Cukru 24; Ostrowiec 20.50; Modrzejów 3.80; Haberbusch 34.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Warszawa, 17. 9. — Giełda zbożowa franco Warszawa za 100 kg.: żyto I standard 17,00—17,50; II standard 16,50—17,00; pszenica jednolita stara i nowa 748 gl. 20,00—21,00; pszenica zbierana stara i nowa 737 gl. 19,00—20,00; owies jednolity 468 gl. nowy 15,25—16,00; owies jednolity stary 17,00—17,50; owies zbierany 438 gl. nowy 14,50—15,00; owies zbierany stary 16,00—16,50; jęczmień przemiatowy 632 gl. 17—18; jęczmień browarny 20,50—22,00; groch polny z workiem 28—30; groch Wiktoria z workiem 47,50—52,00; wyka 22,50—23,50; peluska 22—24; rzepak i rzepak zimowy 42—44; rzepak i rzepak letni 38—40; tulin niebieski 9,00—9,50; tulin żółty 10,50—11,50; koniczyzna czerwona surowa 150—170; koniczyzna czerwona bez kan. o czystości 97 proc. 170—190; koniczyzna biała surowa o czystości 97 proc. 100—125; koniczyzna biała surowa 75—95; mak niebieski z workiem 46—50; mąka pszenna gat. I B 34—36; I C 32—34; I D 30—32; I E 28—30; gat. II B 26—28; II D 25—26; II F 24—25; II G 23—24; gat. III A 22—23; mąka żytnia I 95 proc. 25—26; mąka 0-65 proc. 24—25; II gat. 19—20; mąka żytnia razowa 19—20; mąka żytnia pośludna 15,50—16,50; otręby pszenne gr. stand. 12,00—12,50; pszen. średnie 11,50—12,00; otręby pszenne mialkie 11,50—12,00; żytnie 10,25—10,75; kucheniane 18,00—18,50; rzepakowe 14,00—14,50; kucheniane 42—44 proc. 19,00—19,50; śruta sojowa 22,00—22,50; siemię lniane 42—43. Ogólny obrót 14.780 tonn w tem żyta 11.372 tonn. Uspokojenie stałe.

Zapomniano o oszczędności...

Gospodarka skarbowa w sierpniu

Wykonanie budżetu w sierpniu b. r. utrzymało się, tak jak i w poprzednich miesiącach na poziomie około 172 milj. zł. Mianowicie wydatki budżetowe wyniosły w sierpniu b. r. 172,6 milj. zł., gdy w lipcu — 171,1 milj. zł., w czerwcu — 171,6 milj. zł., w maju — 172,2 milj. zł. i w kwietniu 170,5 milj. zł. Dochody, łącznie z wpływami z Pożyczki Narodowej, zarachowanymi na budżet Min. Skarbu, wyniosły w sierpniu b. r. taką samą sumę, — 172,6 milj. zł.

Wpływy z danin i Monopolów były w sierpniu b. r. niższe niż w sierpniu ub. r., a to skutkiem zmniejszenia się wpływów z Monopolów, które dały w sierpniu b. r. 52,1 milj. zł., gdy w sierpniu ub. r. 57,0 milj. zł. Natomiast wpływy z danin wykazywały w sierpniu b. r. w porównaniu z sierpniem ub. r. pewien wzrost, mianowicie z 70,2 milj. zł. do 70,6 milj. zł. Łącznie wpływy z danin i Monopolów w sierpniu b. r. wyniosły 122,7 milj. zł. w sierpniu ub. r. — 127,2 milj. zł.).

Wydatki wykazują w okresie pierwszym 5-iu miesięcy bież. roku budżetowego w porównaniu z analogicznym okresem ub. r. wzrost o 21,0 milj. zł., czyli o 2,51 proc. Mianowicie wyniosły one do sierpnia b. r. łącznie tylko 836,9 milj. zł. W bież. roku wydatkowano więc w stosunku do

budżetu 39,27 proc., podczas gdy w tymże okresie ub. r. — 34,04 proc.

Dochody Skarbu za okres 5-iu miesięcy bież. roku budżetowego wyniosły (łącznie z wpływami z Pożyczki Narodowej) — 857,9 milj. zł., gdy w tymże okresie ub. r. — 721,6 milj. zł., a więc w b. r. są one większe o 18,89 proc. Na wet jeżeli wyeliminujemy wpływy z Pożyczki Narodowej, zarachowane na budżet Min. Skarbu, to wpływy w b. r. okazały się większe o 1,8 milj. zł., t. j. o 0,2 proc. w porównaniu z ub. r. W stosunku do budżetu, wpływy w b. r. wyniosły 40,16 proc. (w ub. r. tymże okresie — 35,04 proc.), a więc są bardzo zbliżone do idealnego procentu, który wynosi 41,66 proc.

Z wpływów pożyczki narodowej zużyto w pierwszych pięciu miesiącach b. roku budżetowego 134,5 miliona złotych, to jest średnio 26,9 milj. złotych miesięcznie. W ubiegłym roku deficyt pierwszych 5 miesięcy wynosił 114 milionów, t. j. o 205 milj. zł. mniej.

Według wyjaśnień urzędowych wynika to stąd, że przyjęto zasadę „nieodkładania wydatków na później. My jednak pozwolimy sobie stwierdzić, że wysiłek oszczędnościowy rządu zupełnie osłabł dzięki sukcesowi „Pożyczki Narodowej”. Kłopot w tem, że kończy się okres wpływów z tego źródła...

wagi i zapobiega gromadzeniu się towarów w warsztatach produkcji, słowem stanowi niezbędny i b. ważny składnik życia gospodarczego.

Handel zatem jest motorem produkcji w pewnym sensie. Jeżeli on jest aktywny, to i wytwórca będzie musiał być aktywny. Kupiec musi przewidywać, obliczać i wyczuwać subtelne tętno wymagających się lub słabnących potrzeb, ma on z rynkiem kontakt bezpośredni, stąd jego kalkulacja oparta jest o rzeczywiste, realne dane w przeciwieństwie do teoretycznych raczej wliczeń wytwórcy. Kupiec zatem spełnia pozytywną rolę społeczną i jeżeli w swoim postępowaniu obok momentu osobistego nie zapomina o korzyści ogólnej, to jest jednym z pożyteczniejszych czynników życia gospodarczego. W Polsce zagadnienie to nabiera szczególnego charakteru, ze względu na wyjątkowe stosunki w naszym handlu.

Handel polski przeżył jest całkowicie duchem obcym polskości. Znajduje się on prawie całkowicie w rękach żydów niepoloskiego — żydów. Są dziedziny, w których stan posiadania żydowskiego dochodzi do 100 procent.

Mentalność żydowska sprawiła że w handlu polskim nagminnie się szerzy spekulacja i niejasne kombinacje. Nabieranie klienta to w sferach żydowskich nieodłączny atrybut umiejętności kupieckiej. Nic dziwnego, że handel u nas jest ciężarem nie do zniesienia. Haracz, który my płacimy za pożyteczne skądinąd usługi kupieckie, u nas doszedł do rozmiarów krańcowego wyzysku, hamującego właściwy rozwój życia gospodarczego.

Afery handlowe stały się czymś nieodłącznym od pojęcia handlu. Ostatnio afera śledziowa w Gdyni, gdzie skarb państwa poniósł kolosalne straty. Udział w tej aferze brały wybitne osobistości ze świata kupieckiego, oczywiście żydzi, piastujący podobno mandaty poselskie. Ten stan rzeczy zmusza społeczeństwo

polskie do czujności. Żydzi oparli prawie całkowicie handel papierem (jedną tylko hurtownią polską) handel rybny i handel lodem.

Łódź znajduje się całkowicie w rękach żydów, którzy dowolnie kształtują ceny. Zarobki dochodzą do 300 procent. Koszt własny kilograma lodu wynosi z przechowaniem około 2 gr., natomiast w sprzedaży cena lodu do 10 gr. za kilo. Obecnie firma Szop (żydowska) żąda za

1 kg. lodu 9 groszy, a Mankiewicz Natan (firma również żydowska) po 8 gr. za kg. podczas gdy polska firma sprzedaje lód po 6 gr. za kg.

Stosunki te są w pewnym sensie symboliczne. Handel pozostający w rękach żydów przestaje być społecznie korzystny i nie oddaje tych usług, które handel oddawać powinien, ażeby miało sens pośrednictwo handlowe wogóle

M. R.

„Handlowe” transakcje

przemysłu zbrojeniowego Ameryki

WASZYNGTON, 18.9. (PAT). Na posiedzeniu komisji senackiej do spraw handlu bronią odczytano pismo Thomasa Hamiltona, przedstawiciela United Aircraft Corp. na Europę z r. 1933 adresowane do towarzystwa tego, a zawierające, że Niemcy postanowiły „posiadać siły lotnicze” i że postanowienie to w tym okresie przyjęło już formę określonej.

Ze złożonych zeznań wynika, że wspomniane towarzystwo sprzedało Niemcom 176 silników do samolotów oraz 8 aeroplanów.

Wszystko to stało się w roku 1933. Hamilton zaznaczył, iż w czasie rozmów, jakie prowadził z przedstawicielami różnych ministerstw niemieckich, dawano do zrozumienia, iż zainteresowanie Niemiec wychodzi poza kwestię handlowe.

Ogółem w roku 1933 dokonano transakcji na sumę miliona 455 tys. dolarów, gdy w roku 1932 tyl-

ko na sumę 234 tys. dol. Urzędnicy towarzystwa zeznali, iż wysyłka broni miała charakter handlowy.

Nie umieją oni odpowiedzieć na pytanie, czy którykolwiek ze sprzedanych samolotów przerobiony został na samolot bojowy. Przedstawiciele Pratt Whitney Comp. zeznawali również w sprawie sprzedaży przez tę firmę materiału lotniczego dla Niemiec.

Ile srebra

znacjonalizowano?

WASZYNGTON, 18.9. (PAT). Na mocy dekretu o nacjonalizacji srebra, nabyto dotychczas 78 milj. 983 tys. 361 uncji srebra, podczas gdy ilość srebra, wydobytego w Stanach Zjednoczonych i używanego na mocy rozporządzenia wykonawczego z grudnia 1933 r. wynosi obecnie 12.329.000 uncji.

CZY NAD MORZE, CZY TEŻ W GÓRY

CHCESZ SIĘ UDAĆ NA LETNISKO,

NIE PRZERAŻA CIĘ ODLEGŁOŚĆ

S A M O L O T E M — WSZĘDZIE BLISKO!

Czytajcie
Nowiny Codzienne

Biali wymierają

Europa bez europejczyków?

Mussolini napisał świeżo dla jednego z tygodników angielskich ciekawy artykuł o kurczeniu się rasy białej. Duce nie zajmuje się tem zresztą po raz pierwszy. Już w roku 1926 ostrzegł on przed niebezpieczeństwem wymierania białych, przy równoczesnym silnym rozwoju ras innych. Dla porównania swoich tez, napisał też długą przedmowę do bardzo ciekawej książki, która przed paru dniami wyszła w Rzymie. Jest to dzieło młodego socjologa Dauri pod tytułem „Europa bez europejczyków”.

Dauri zupełnie wyraźnie stwierdza, że nasz kontynent wielkimi krokami idzie do zguby. Twierdzenie to jest zupełnie poważne, o parte na oficjalnych statystykach ludności. Szczególnie zastanawiające są dane, dotyczące Francji.

Zresztą ten kraj także i dla dyktatora Italii stał się podstawą rozważań w ostatnim artykule. Zresztą niemiernie alarmujące jest też położenie Wielkiej Brytanji. Przyrost naturalny, który jeszcze w roku 1921 wyniósł 390.185, w roku 1933 spadł do liczby 83.864. Gdyby w tem tempie spadała dalej liczba urodzin, to już bardzo niedługo, bo od roku 1946, ludność Anglii zaczęłaby się zmniejszać. Upadek Anglii byłby połączony z upadkiem licznych terytoriów, bo grunt umiera nieraz razem z człowiekiem.

Żeby móc sobie wyrobić wyobrażenie o nadchodzącej katastrofie wystarczy podać kilka najbardziej charakterystycznych danych, tak licznie przytoczonych w książce młodego Włocha. W ciągu ostatnich 10 lat hrabstwo Cumberland straciło 10000 mieszkańców, londyńskie 90.000, a hrabstwo Monmouthshin 20.000. Podobnie ma się rzecz w całej Walji. Trochę lepiej dzieje się w Szkocji, ale i tam ubyło 40.000.

Zdaniem Dauri'ego sytuacja na rodu angielskiego jest wręcz tragiczna i jeżeli już dzisiaj Anglię nie przystąpią do energicznej walki ze złem, może się zdarzyć, że za 100 lat na wyspach brytyjskich po jej dawnych władcach nie będzie już ani śladu. Ale Anglię nie zrozumieli jeszcze niebezpieczeństwa. W zeszłym mieście odbył się wprawdzie w Londynie specjalny kongres, poświęcony sprawom populacyjnym wielkiego Imperjum, ale wyniki jego nie były bardzo pozytywne.

Po wielu dniach wielkich mów, dyskusji i referatów, zebrani w właściwym swemu narodowi zimną krwią jednogłośnie uchwalili, że: „Jedynym środkiem, mogącym zapobiec zbliżającej się katastrofie jest natychmiastowe wprowadzenie poligamji”. Środek rzeczywistości „rewelacyjny”. Mimo całej grozy sytuacji w państwie wyspiarzy humor zawsze ma swoje prawa. Nie wszyscy jednak są wolennikami tej rezolucji.

Jak podaje statystyka, notowa-

no w ostatnim kwartale w Anglii spadek śmiertelności wśród niemowląt, oraz wzrost cyfr reje-

Z nauki i sztuki

Literatura

— „Rocznik Literacki” za rok 1933. Ukazał się nakładem Instytutu Literatury pod redakcją prof. Z. Szwejkowskiego „Rocznik Literacki” za rok 1933. Jest to już drugi tom tego wydawnictwa.

Nowy tom otwiera szkic St. Kozłowskiego o literaturze polskiej w r. 1933. Następnie poszczególne dziedziny literatury polskiej omawiają: K. Zawodźński (lirykę), St. Adamczewski (dramat), K. Irzykowski (dramat w teatrze), L. Piwiński (powieść), St. Pigoń (wznowienie literackie), Al. Brückner omawia wydanie sejmowe Mickiewicza. Skolę następuje dział poświęcony przekładom na język polski oraz artykuły K. Górskiego o literaturze podróżniczej, St. Furmanika o literaturze pamiątkarskiej, A. Kopeżewskiej — książki dla dzieci i młodzieży, J. Krzyżanowskiego — badania nad literaturą, M. Kridla — teoria i krytyka literatury, T. Makowieckiego — laureaci roku 1933, H. Elzenberga — estetyka, W. Kubackiego — czasopisma literackie, P. Grzegorzewskiego — literatura polska w przekładach i M. Rusinka „repertuar teatrów w Polsce”.

Teatr

— Inauguracja sezonu w Teatrze Ziemi Pomorskiej. Teatr Ziemi Pomorskiej w Toruniu otworzył w sobotę sezon „Panem Jowialskim” z Ludwikiem Solskim w roli tytułowej.

— Międzynarodowy Kongres Teatrny w Rzymie. W dniach 8 — 14 października odbędzie się w Rzymie Międzynarodowy Kongres Teatrny, któremu przewodniczyć będzie Luigi Pirandello. Na Kongres zapowiadają swe przybycie wielu znakomitych autorów dramatycznych, reżyserów, krytyków i malarzy. Reprezentowanych ma być przeszło 20 krajów europejskich i zamorskich. M. in. przyjechać mają do Rzymu: Max Reinhardt, Paul Claudel, Jacques Coeau, Maeterlinck, Gerhardt Hauptmann. Na porządku obrad poza kwestiami specjalnymi, jak „architektura teatralna”, „technika teatralna i malarstwo dekoracyjne”, znajdują się tematy ogólniejsze, omawiające położenie teatru w poszczególnych krajach, zagadnienie teatrów państwowych itp.

— Francuscy działacze teatralni w Warszawie. W drodze powrotnej z Festiwalu Teatralnego w Moskwie

strowanych małżeństw i zwiększe nie się liczby urodzin. W samym tylko Londynie ilość urodzeń obni-

żyła się znacznie, wynosi bowiem 56.743 w porównaniu z 62.233 w 1932 roku.

Literatura polska w przekładach

Wedle danych „Rocznika Literackiego”, opartych na urzędowej statystyce druków, w 1933 r. przełożono ogółem z polskiego 50 druków, w tej liczbie literatura piękna obejmuje 30 pozycji, prace naukowe 12, wydawnictwa popularno - naukowe 4, dokumenty życia społecznego 1. Cztery przekłady osiąga: Reymont („Chłopi” po bułgarsku tłum. Chr. Vakarel-ski, i nowa edycja niemiecka; „Ziemia obiecana” po włosku tłum. N. Maffezzoli, „Pielgrzymka do Jasnej Góry” po francusku, tłum. L. Schoell). Po trzy przekłady zyskują: Kaden-Bandrowski („Miało mojej matki” w nowym wydaniu włoskim tłum. E. Damiani, toż po francusku, tłum. H. Bastianello, w której przekładzie wyszło też „Przymierze serc”), oraz Ossendowski (2 francuskie, 1 hiszpański). Poza tem mamy czeski i węgierski przekład Goetla: „Z dnia na dzień”, powieści współczesnej, która osiągnęła największą liczbę przekładów i wydań (10) w językach obcych. Wreszcie po jednym przekładzie na język czeski: Bunikiewicza, Kossowskiego („Śmierć w słońcu”), na język słowacki: Rodziewiczówny (De-wajtis), na język francuski: Sieroszewskiego (Ucieczka), na język hiszpański: Przybyszewskiego (De profundis), na język włoski: Prusa (Faraon).

W zakresie poezji ukazały się zagranicą dwie antologie: czeska i włoska. Czeska stanowi trzecią część dużej antologii, którą zawiązujemy „Ś. p. Franciszkowi Kwapiłowi „Polska modernia poe-sie III”, zawiera przekłady: Kas-prowicz (m. in. „Moja pieśń wieczorna” i „Salve Regina”), 11 wierszy Przesmyckiego, 2 Rossow

skiego, 13 Langego. Wydaniem opiekował się Adolf Czerny, który dodał kilka wyjaśnień i przekład wiersza Langego. Poważną również pozycję stanowi antologia włoska: Lirici della Polonia d'oggi (Firenze 1933, Nuova Italia), w przekładzie Marij Bersano Begey, opatrzona wstępem i objaśnieniami Mariny Bersano Begey, zawiera kilkadziesiąt drobnych wierszy od Tetmajera i Kaspro-wicz do Ilakowiczówny i Pawlikowskiej.

Prócz antologii notujemy: tran-spozycję w dialekcie morawskim Zegadłowicza: Beskidskie balady (tłum. Jarosław Zawada, Mor. Ostrawa 1933, s. 77), stanowiące piątą już w języku czeskim przekład utworów poety, najwięcej z współczesnych poetów polskich tłumaczonego. Po włosku wyszedł nieduży zbiorek Konopnickiej wierszy dla dzieci: Canzoni per bambini (Torino 1933 s. 62).

Dramat reprezentuje tylko kilka pozycji: przekład Wyspiańskiego: Protesilaus and Laodamia, dokonany przez panią Elizabeth Munk Clark i zrewidowany przez prof. Georga Rapall Noyesa, wyszedł z arkuszowym, wstępem o poecie szkiecie prof. Wadława Borowego, jako odbitka z Slavonic Review, (Londyn 1933, s. 54). Również prof. Noeyes'owi oraz pani Florence Noyes zawiązuje czamy przekład Meleagra (Berkeley Cal. 1933). Dwa inne przekłady dzieł Wyspiańskiego zamieściło pismo Le Theatre en Pologne (1933, Nr. 3): „Kłatwę”, na język francuski przetłumaczoną przez Adama Ładę Cybulskiego i Henryka Pourrat'a i po raz pierwszy wydana w Paryżu 1925 r., oraz „Sędziów” w niemieckiej wersji dr. Aleksandra Guttrego (redaktora pisma), dotychczas nie drukowanej. W tymże zeszycie, poświęconym Wyspiańskiemu, mamy też zestawienie dotychczasowych przekładów poety na obce języki (32 pozycje, bez ostatnich angielskich).

Ogółem ilość wydanych zagranicą przekładów z literatury polskiej w r. 1933 zmniejszyła się w porównaniu z r. 1932 o przeszło 50 proc.

Mówią... piszą...

Podróżujący literat w Z.S.R.R.

Pisma sowieckie podają poniższy obrazek:

W wagonie bywa zazwyczaj jeden z podróżnych, który swem doświadczeniem podróżniczym bawi innych. Tym razem jednak ten „najdoświadczeńszy” był naprawdę niebywałą gwiazdą.

Nawet z dalszych wagonów przychodzili pasażerowie, aby go słuchać. Młoda konduktorka stała obok tego znawcy i, otworzywszy usta, wchłaniała wprost jego opowiadania. Starszy konduktor rozpoczął kontrolowanie biletów, ale gdy tylko wszedł do naszego wagonu, zatrzymał się i słuchał. Obok konduktora, wcale się nie ukrywając, stało kilku pasażerów, jadących na gapę. Jeden z nich nawet oparł się ręką o plecy konduktora, ale ten niczego nie zauważył.

A znawca grzmiał: — Nie, wszedłście do niewłaściwego pociągu — objaśniał — mieliście wziąć sobie bilet do pociągu 32-bis. Przestada się w Szepietówce a nie w Łozowie. Mogliście i o godzinę krócej czekać; i bufet w Szepietówce jest o trzydzieści procent tańszy. Nie radzę wam jednak pić piwa w Szepietówce, natomiast w Łozowie macie za rubla małą karafkę wódki. W Szepietówce musicie zapłacić za wielką karafkę tylko rubla. Tak samo pierożki: w Szepietówce mają bardzo dobre pierożki z mięsem. Z rzyem nie polecam. Prawdziwy chiński ryż bywa w pierożkach tylko na kaukaskich liniach: Derbent, Machacz - Kala, Baku, Tyflis... No, i w Azji środkowej. Niezłe pierożki są również na linii Murmańsk, Kolas, Wologda. Ale tam główne jedzenie stanowi kapusta...

— Powiedzieć mi, towarzyszu, jak walczyliście z pylem na kolejach?

— Odkurzaczem. Mam go z sobą, w kufle. Ale nie radzę używać go na kurskiej linii z Smolnickowa do Charkowa. Proch węglowy z dońskiego re-wirum zanieczyszcza odkurzacz.

— Proszę wybaczyć, czy może przyjeżdżemy do Białogrodu ze spóźnieniem?

— Na to pytanie mogę wam odpowiedzieć dopiero po wymianie lokomotywy, za pół godziny. Obejrzyj ją, a potem wyrobisz sobie zdanie.

— Jeszcze jedno, proszę. Co waszem zdaniem najlepiej jeść dziś w restauracyjnym wagonie?

— Radziłbym wam zupę. Natomiast ryb nie radzę. Obecnie nie sezon na ryby. Zaczekajcie godzinke, a potem każcie sobie podać porcję omlotu.

— Ach to dobrze. Tymczasem napiję

się herbaty.

— Przeproszę wam również nie radził. Jedziemy obecnie przez pasmo wapienne. Woda jest twarda, pozostawia osad. Pasma kończy się za Kurskiem, tam będzie woda miękka, bez osadów. Tam możecie wypić herbatę.

— Powiedźcie mi, towarzyszu, co czytać w pociągu?

— Tylko książki dla dzieci. W takich jest druk wielki, oczy się nie psują. Ja sam od czterech lat nie czytam innych książek, jak tylko książki dla dzieci. Podróżuję i czytam. Najmilszym moim pisarzem jest Marszałk. Wzrusza, powiadam wam, swoją liryką. Potem jeszcze Czukowski.

— Przeproszę, a co robicie, żeby was nie okradli?

— Wszystko. Niekiedy przywiążę kufer do małej rakiety, jakiej używa się na choinki. Jeżeli ktoś pociągnie za kufer, rozlega się huk. Jeśli jeszcze inny sposób, cięższy, solidniejszy.

— Jaki?

— Przywiązać kufer do rękocyści hamulca bezpieczeństwa. Pociągnie ktoś za kufer i zatrzymuje się cały pociąg. Doskonale skutkuje.

— Przeproszę — mówi konduktor — jaki jest wasz zawód, że stałe podróże? Może jesteście rewizorem, czy może inspektorem?

— Nie — odpowiedział znawca — nie jestem żadnym inspektorem.

— Agentem?

— Nie.

— Może w kwestji gospodarstwa rolnego?

— Ani to nie.

— A więc czym? — starała się odgadnąć wszyscy wokół stojący. — Może jeżdżiliście z zagranicznymi fachowcami? Jednym słowem nie dobre zajęcie, zmieniłście ciągle miejsce? Podróżujecie komisarz ludowy? Uczony?

— Nie, nie!

— Więc kimże jesteście, skąd możecie znać tak dobrze stosunki na kolejach?

— Ja? Jestem literatem. Cztery lata jeżdżę, zwiedzam nowe budowle, kościoły, sownchozy, przglądam się manewrom, zjeżdżam do kopalni, zwiedzam fabryki...

— A kiedyż piszecie, kiedy stałe jeżdżicie?

— Z pisaniz już zupełnie zrezygnowałem. Nie dlatego, żebym zapomniał pisać, ale nie nęci mnie to. Jeżdżisz, jeżdżisz i stałe tylko jeżdżisz...

Konduktorka żałośnie westchnęła i wszyscy poczęli się rozchodzić...

Na ekranach

„Kot i skrzypce” („Filharmonja”)

Urok i talent sympatycznej pary: Jeanette Mac Donald i Ramon Novarro góruje w tym filmie nad całością w sposób bardzo wyraźny.

Zwłaszcza Ramon Novarro jest dobry jako pełen fantazji i tupeci młody kompozytor o rumuńskim nazwisku Florescu, studiujący w konserwatorium brukselskim arkanu sztuki muzycznej. Wydaje się nam, że z wiekiem aktor ten traci na urodzie, robi jednak niewątpliwie postępy pod względem gry. Partnerka jego też zaczyna się trochę starzeć, ale wciąż jeszcze wywiera miłe wrażenie swoją pełną wdzięku postawą sceniczną.

Jeśli już mowa o wykonawcach (a oni są główną zaletą filmu), to nie sposób pominąć Charles Butterwortha, najwybitniejszego przylupca ekranu, którego wylupaste mrugające oczy mają nieporównaną w swoim rodzaju ekspresję. Popatrzcie na niego, kiedy natchniony uderza w struny harfy!

Najsiabszą stroną „Kota i skrzypiec” (tytuł ni w pigię ni w dziewięć, ale tym razem autentycznie tłumaczo-ny z angielskiego) jest reżyseria, nie umiająca zupełnie poradzić sobie z nieszczytnym scenariuszem. Po do-

brym początku (ucieczka studenta przed ścigającym go restauratorem) zaczynamy co chwila grzęznąć w nudnych dialogach, w nieciekawych sytuacjach, wypranych z życia i z dowcipu. Zaledwie kilka scen przykuwa żywiej uwagę widza, który poza-tem ogranicza się do pobieżnej analizy gry i wyglądu „starych znajomych”: Jeanette i Ramona. Ponieważ wielu osobom to wystarczy, więc publiczność wychodzi z wrażeniem nie najgorszym, które niewątpliwie byłoby znacznie lepsze, gdyby nie paskud na kontratypową kopię, obniżającą wartość wzrokową filmu.

Nad programem bardzo dobra groteska rysunkowa Fleischera z Betty Boop i aktualności.

A. R.

Podróżuj samolotem

Alfred Jesionowski

Biblioteczka Bałtycka

Stworzenie Instytutu Bałtyckiego było taką samą potrzebą, jak powołanie do życia L.O.P.P. Pomorze bowiem z wszystkich ziem polskich najbardziej wystawione było na ataki zagranicy, na propagandę rewizjonistyczną Niemiec, opartą o „naukę” niemiecką, która jak często, i w tym wypadku oddała się zupełnie na usługi polityki imperjalistycznej Niemiec. Stworzono więc całą olbrzymią bibliotekę pomorską, tendencyjnie ujmując wszelkie zagadnienia z problemem tym związane. Temu trzeba było się przeciwstawić, nie tylko w imię obrony słuszności i czystej nauki — ale ze względu na opinię zagraniczną, dotąd jednostronnie informowaną. Plan Instytutu, zakrojony początkowo na skalę niewielką z latami uległ rozszerzeniu, i dziś po 8 latach działalności Instytutu Bałtyckiego z zadowoleniem stwierdzamy, że Instytut wywiązał się ze swego zadania znakomicie. Pozyskawszy pierwszorzędnych uczonych do grona swych współ-

pracowników, poszczycić się może pokaźnym, wysoko wartościowym dorobkiem naukowym, który nie tylko śmiało stanąć może obok dorobku nauki niemieckiej w wielu dziedzinach, ale pod niejednym względem góruje nad nim. Piękna praca ks. Makowskiego o sztuce na Pomorzu jest wogóle pierwszą wyczerpującą pracą na ten temat, pracą gruntowną i wspólnie wydaną. Większość monografii wydano wyłącznie w języku polskim, jedynie Walka o Bałtyk — Sobieskiego (Der Kampf um die Ostsee) ukazała się w języku niemieckim. Natomiast stworzono bibliotekę mniejszą w językach obcych specjalnie w celu propagandowym. Są to prace pełnowartościowe, aczkolwiek mniejsze, obejmujące zagadnienia najbardziej palące. Mam przed sobą 6 tomików w języku francuskim¹⁾, tyleż w języku angielskim²⁾ i również 6 tomików w języku polskim³⁾. Najciekawszy

¹⁾ Dr. R. Lutman: Dix thèses sur la Poméranie.

skompletowany jest cykl francuski, orjentujący świetnie w najistotniejszych zagadnieniach dotyczących Pomorza. Praca dr. Lutmana, obecnego dyrektora Instytutu Śląskiego, jest rodzajem katechizmu o Pomorzu, zawiera pogląd ogólny na zagadnienia

H. Strassburger: Les visies allemandes sur la Poméranie.
L. Wasilewski: La question des nationalités en Poméranie.
A. Osborne: La propriété foncière et la population en Poméranie.
M. Rybczyński: Vistule Poméranienne.
J. Borowik: Gdynia — Port National de La Pologne.
2) R. Lutman: The Truth about the „Corridor”.
P. Super: Elements of polish culture as seen by a resident foreigner.
H. Strassburger: German designs on Pomerania.
A. Osborne: Landownership and population in Pomerania.
Fl. Znamiecki: The Sociology of the struggle for Pomerania.
J. Borowik: Poland Gateway of the Sea.
3) R. Lutman: Dziesięć o Pomorzu.
M. Rybczyński: Wisła Pomorska.
St. Zajączkowski: Zarys dziejów zakonu krzyżackiego w Prusach.
Z. Knothe: Toruń — stolica Pomorza.
J. Borowik: Gdynia — Port Rzeczpospolitej.
B. Leitzgeber: Kopenhaga — klucz Bałtyku.

dotyczące t. zw. korytarza. Mapki dołączone pozwalają na dokładne śledzenie wywodów autora. Z tendencjami rewizjonistycznymi Niemiec rozprawia się dr. Strassburger, odpowiadając zwyciężczo naukowo na dwa pytania: Czemu Niemcy chcą anektować Pomorze, i w jaki sposób uczynić to zamierzają.

P. Arthur Osborne zamknął swe rozważania w następujących rozdziałach: Emigracja Niemców pomorskich — Kolonizacja polska na Pomorzu — Osthilfe — Epoka kolonizacji pruskiej na Pomorzu — Własność ziemiska na Pomorzu przed r. 1772. W tej niezmiernie zajmującej pracy rozprawia się P. Osborne z zarzutem niemieckim, jakoby większość polską na Pomorzu stworzono sztucznie i ludność niemiecką zmuszono gwałtownie do emigracji. Tłumaczy następnie zasady reformy rolnej, która dotyczy całej wielkiej własności, bez względu na narodowość, wreszcie wyjaśnia polską politykę mniejszościową. Jako dodatek dołączono słynny list Sienkiewicza z 10. XII. 1907 r. oraz odpowiedzi Brandesa, Durkheima, Funk-Brentana, Mantegazzy, Maeterlincka, Moroda, Tolstoja i Zangwilla. Bar-

dzo cenna książeczka. Powyższe trzy tomiki, jak i następny: Gdynia, ukazały się również w języku angielskim. Tomik o Gdyni, który mam przed sobą, jest już 4 wydaniem. Książka ta posiada wszelkie zalety książki informacyjnej i propagandowej, napisana jest żywo i zajmująco, dobrze i planowo ilustrowana, nieprzeladowana statystyką. Szkoda, że niema kilku ilustracji z dawnej Gdyni, efekt porównawczy bardzo jest ważny. W następnym wydaniu powinno się brak ten uzupełnić.

Praca b. ministra spraw zagr. Leona Wasilewskiego o problemie narodowościowym na Pomorzu jak i praca inż. Rybczyńskiego, ukazały się tylko w języku francuskim, podobnie jak Supera o elementach polskiej kultury i Znamieckiego: Struktura socjologiczna na Pomorzu — tylko w angielskim języku się ukazały. Praca Wasilewskiego jest uzupełnieniem „Dziesięciorga o Pomorzu” i prac Strassburgera i Osborna. Książeczka Rybczyńskiego rozprawia się z często przez propagandę niemiecką wysuwany zarzutem, że Polska niszczy to, co Niemcy dokoła Wisły zrobili, że Wisły nie wykorzystuje należycie, więc jej najwidoczniej nie

jest potrzebna. W jasnym i przekonującym wykładzie omawia autor kolejno historję gospodarczą Wisły, jej obecny stan pod administracją polską i znaczenie ekonomiczne Wisły dla Polski.

Już tych 6 tomików w j. francuskim ogromnie pożyteczną spełnić może rolę w dziele propagandy kwestyj Pomorza z polskiego punktu widzenia, byle się znalazły w rękach jaknajwiększej ilości Francuzów. Dalsze uzupełnianie serji jest przewidziane.

Książeczka Paul Supera, generalnego dyrektora polskiej Y. M. C. A. i jest znakomicie ułożonym vade mecum o Polsce. Na siedemdziesięciu kilku stronicach omawia autor w wielkim skrócie geografję, historję, kulturę polską — zupełnie wystarczającą, by przeciętnego Anglika czy Amerykanina zorientować o Polsce. Ilustracyj jest niewiele, ale dobre są bardzo starannie. Nie brak także bibliografii angielskich wydawnictw o Polsce współczesnej, jej historii i geografji oraz literaturze. Podobnie jak francuską bibliję tę — uzupełnia się stale angielską.

Następnym razem omówimy dalsze tomiki.

Pluca pod ciśnieniem kilku atmosfer

Minuty bez oddechu

Organizm nasz posiada zdolność przystosowania się do zmiennego ciśnienia atmosferycznego. Nietylko może znosić rozrzedzone, przynajmniej do pewnego stopnia powietrze (góry, wzloty), lecz również wytrzymuje ciśnienie kilku atmosfer, o ile tylko zachowane będą pewne warunki, o których poniżej będziemy mówili. Ze zwiększonym ciśnieniem atmosferycznym mają do czynienia nurkowie i robotnicy pracujący w ksonach.

Na powierzchni wody ciśnienie równa się 1 atmosferze i wynosi 760 mm. słupa rtęci. W miarę zagłębiania się do wody ciśnienie zwiększa się o jedną atmosferę na każde 10 metrów (w zaokrągleniu). W ten sposób na głębokości 10 m. ciśnienie równa się 2 atmosferom, na głębokości 50 m. — 6 atmosferom i t. d.

Ażeby wytrzymać pod wodą takie ciśnienie i nie odczuwać braku tlenu przy oddychaniu — nurek posługuje się skafandrem, będącą najważniejszą częścią składową ubioru nurka. Na mniejszych głębokościach wytlenowany nurek może wytrzymać pod wodą bez skafandra, nie oddychając

do trzech minut. Jeżeli w przeciągu 15—30 minut będziemy głęboko i dość szybko oddychali, nastąpi krótki okres czasu, kiedy możemy bez najmniejszej trudności powstrzymać oddech na parę minut. Sposób ten jest dobrze znany polawiaczom pereł na wyspach oceanu Spokojnego. Wprawny polawiacz pozostaje zanurzony w wodzie trzy minuty, przyczem pracuje z przerwami kilka godzin dziennie.

Skafander jest szczelnie połączony z nieprzemakalnym ubiorem nurka, a pozatem z powierzchnią — z pompą tłoczącą powietrze, zapomocą elastycznej rury. Wpompowywane powietrze ma za zadanie dostarczyć tlenu do oddychania oraz utrzymywać ciśnienie wewnątrz ubioru, nieprzekraczające ciśnienia otaczającej nurka wody na danej głębokości. Specjalne urządzenie pozwala regulować to ciśnienie.

W płucach nurka w czasie przebywania w wodzie istnieje wzmożone ciśnienie. W tych warunkach główne składowe części powietrza — tlen, bezwodnik kwasu węglowego i azot, przy dłuż-

szem przebywaniu nurka pod wodą, nasycają bardzo łatwo nie tylko krew, lecz także tkankę tłuszczową i mózgową.

Gdybyśmy wydobyli nurka od razu na powierzchnię, gdzie ciśnienie równa się jednej atmosferze, w organizmie jego powstałyby poważne zaburzenia, które mogłyby nawet być groźne dla życia. Gazy, rozpuszczone we krwi i tkankach, zaczęłyby się momentalnie wydobywać nazewnątrz w postaci pęcherzyków (chodzi w tym wypadku głównie o azot). Działoby się w organizmie to, co się dzieje po odkorkowaniu butelki wody sodowej, nagazowanej bezwodnikiem kwasu węglowego pod dużym ciśnieniem. Pęcherzyki te przy przedkimi wydobywaniu się nazewnątrz uciskałyby lub wprost rozrywały, raniły tkanki — stąd możliwość krwotoku, — albo dostawczy się do krwiobiegu, mogłyby zaciopować drobne naczynka, powodując t. zw. embolię powietrzną. Zaburzenia te noszą nazwę choroby nurków, albo choroby ksonowej, ponieważ zdarzają się u robotników, pracujących w ksonach i nieogłędnie wychodzących na powierzchnię.

W lekkich przypadkach zjawiają się bóle w mięśniach i stawach. Bóle takie są bardzo silne. Naskutek tworzenia się pęcherzyków azotu w naczyniach krwionośnych i w płucach oddech może być utrudniony i praca serca upośledzona. Najniebezpieczniejsze jest tworzenie się pęcherzyków gazowych w mózgu, ponieważ wywołuje to paraliż rozmaitych części ciała w zależności od umiejscowienia destrukcyjnej działalności w mózgu.

Wydobywanie nurka z wody powinno odbywać się powoli i stopniowo. Jeżeli nurek znajdował się na głębokości np. 30 metrów, a więc pod ciśnieniem 4 atmosfer, w ciągu 60 minut, to należy go najprzód podnieść do głębokości 13 metrów i tam pozostawić go na przeciąg 10 minut. W tym czasie tkanki wydziela część zawartego w nich azotu. Następnie podnosi się nurka do głębokości 9 metrów i robi się pauzę 15-to minutową. Ostatnia pauza — 20-to minutowa musi być zrobiona na głębokości 5 metrów, a dopiero potem można bezpiecznie wydobyć nurka na powierzchnię. Podobne środki ostroż-

ności muszą być stosowane przy pracy w ksonach.

Dr. A. R.

Przed krótkami

Uczciwy automat

Złożona jest natura automatów. Najsprzeczniejsze pierwiastki drzemają w ich duszach i bez przesady można to powiedzieć, że są tworem

podwójnym: człowieka i diabła. Ręce ludzkie je stworzyły, ale za diabła bledkim podstępem.

Człowiek współczesny, mający wiele do czynienia z automatami, wie, że trafiają się między nimi różne. Są naprzykład automaty ponure, sprzedające bilety peronowe z nadeptami i obrażeniami minami, jakby całe życie handlowały biletami do Biarritz i tylko teraz podupadły. Są automaty uprzejme, częstujące przechodniów czekoladkami, automaty tęsknie marzące o dalekich podróżach (te zwykle zajmują się sprzedażą znaczków pocztowych), automaty nieuczciwe, zawsze oryzujące człowieka przy wydawaniu reszty, a nawet, uprawiające jawny rozbój i nie wydające ani reszty, ani papierosów.

Leż są także automaty uczciwe. Właśnie takim uczciwym automatem był telefon na dworcu podmiejskim w Warszawie. Zawsze zwracał dwadzieścia groszy. Gdy człowiek skończył rozmawiać i powiesił słuchawkę, automat z całą uprzejmością, bez żadnego nacisku oddawał dwadzieścia groszy. Czy doszło do rozmowy, czy nie, automat płacił, jak zegarek.

Pan Czesław T. dowiedział się przypadek o uczciwym automacie i zawsze, ilekroć miał zatelefonować, udawał się do niego na dworzec podmiejski. Sezonem poznał się z nim bliżej, a nawet nawiązał stosunki przyjacielskie. Żyżyłość robiła się z każdym razem bliższa, p. Czesław bawił się, nakręcając różne numery i patrząc, co z tego wyniknie. W ten sposób, przy każdej rozmowie automat zwierzał się z którejś ze swych tajemnic, aż wreszcie zdradził największą. Oto (ale, błąd, Was, Drodzy Państwo, zachowajcie tę rzecz przy sobie), gdy się nakręciło na automacie pięć zer, pocziwie stworzenie zaczynało poprostu sypać dwudziestogroszówkami i pęty sypało, póki zapas starczył. Do ostatniego grosza wszystko oddawał hojny automat, gdy się nakręciło pięć zer. Wystarczyło tylko wyjmować z cymbału jedną monetę po drugiej.

Wczoraj wioska stepowa dziś wspaniała stolica

Zanim powstaje jakieś nowe państwo, ustala się zwykle, jakie miasto ma być podniesione do godności stolicy. Monarchi nie proklamuje się wesele, aż nowy władca nie będzie mógł otrzymać pięknej rezydencji. Dopiero Japończycy obalili ten ogólnie panujący zwyczaj. Stworzyli państwo bez stolicy. Koronowali cesarza, który musi mieszkać w hotelu.

Nowe państwo mandżurskie ma już gotowe flagi, mundury i znaczki pocztowe, ale nie ma jeszcze banków, poet i gmachów rządowych, na których odznaki państwowe mogłyby być wywieszone. Dopiero gdy byt nowego państwa został utrwalony i uznany przez inne mocarstwa, Japończycy postanowili dać swemu wasalowi punkt centralny. Zaczęła się budowa Hsinking.

Jest godne podziwu, co potrafili oni zrobić na pustkowiu, oddalonym o dzień drogi od Mukden. Gdy ktoś po wygodnej drodze w nowoczesnym pulmanie wychodzi z dworca w Hsinking, odnosi on odrazu niezatarte wrażenie. Dworzec stoi na olbrzymim placu, otoczonym nowoczesnymi budynkami. Wokół stoją banki, hotele, wielkie biura podróży i domy handlowe. Wzdłuż szerokiej alei, które rozchodzą się promieniście z placu, widać nieskończone szeregi rusztowań. Od najwcześniejszego rana tysiące kulisów pracuje nad wzniesieniem nowych domów. Na ulicach zgęstlił się ruch samochodów i tumany białego kurzu. Małe dorożki na gumach, ciągnięte przez stepowe koniki, zaprzęgnięte w jarmy, kręcą się we wszystkich stronach. W dorożkach siedzą zwykle kobiety z gejszowskimi fryzurami w towarzystwie panów, ubranych po europejsku. Chinki w czarnych kaftanach wola jeździć w rikszach, choć wśród aut i pojazdów konnych posuwają się one bardzo wolno. Wszędzie widać japońskich inżynierów w hełmach khaki. Są to młodzi chłopcy z bardzo zadowolonymi minami. Wszystko, co tu widać, to ich robota, patrzą na nią z dumą, jak na dobrze spełnione zadanie. Uważają się za siewców szczęścia i kultury, w kraju, który dotąd był zupełnie dziki. Gdy ze środka miasta patrzy się na to, co oni stworzyli, nie można nie powiedzieć, że

Tramwaje — przeżytkiem Za dwa lata nie będzie ich w Nowym Jorku

NOWY JORK, 17.9 (PAT). Zarząd miasta Nowego Jorku ostatecznie zdecydował usunąć z ulic metropolii wszystkich tramwajów, jako przeżytek komunikacyjny, niegodnego z wyznaczeniem zwiększonego ruchu czasów dzisiejszych.

Tramwaje zastąpione będą omnibusami jedno i dwupiętrowymi, a ostatni tramwaj zniknie z ulic Nowego Jorku przed upływem dwu lat. Na miejsce tramwajów przyjdzie 4000 nowych autobusów.

Podróżuj samolotem

Ciepła ręka pogłodziła zmarzły policzek, a oczy wpatrzyły się w zaczerwienioną twarzyczkę. Aniela zdziwiła się.

— Co się tatusiowi stało?
— Cóż mi się miało stać? Kocham cię i tyle! Do tej pory nie miałem czasu zajmować się wami. Teraz wszystko się zmieni. Skoczno zaraz po saneczki, pojeździmy sobie z góry!
Pani Targowska, dostrzegłszy ślizgających się, stanęła zdumiona przy oknie:
— Co go tak odmieniło, co go odmieniło?... myślała.

XXXIII. PO STAREMU.

Dwaj przyjaciele — Rzechowski i Łuczyński — boczyli się przez pewien czas na siebie, co wyrażało się przedewszystkiem w tem, że pili oddzielnie. Ponieważ w Bolesławiu były tylko dwie knajpki, gdy więc Łuczyński łykał swe sakramentalne cztery wódki i cztery piwka u Lubowicza, Rzechowski dokonywał tego obrzędu u Marchewki. Przez jakąś milczącą umowę zmieniali lokal co drugi dzień. Najgorzej wychodził na tem Lubowicz, to też myślał zroszyska po polsku:

— Żeby się którego dnia chociaż jedna z nich chajlera pomyliła, ot, i byłoby w porządku. Niech się tylko raz zejda, a potem i batem nie rozgonisz!
W jakiś słotny dzień późnej jesieni Łuczyński marszczył się i sapał ponad zwykłą miarę.
— Wie pan, panie Lubowicz, co panu powiem?
— Czwarte piwko!... Już się robi.
— Nie, panie! To jest rzecz tak zrozumiała, że szkoda języka na ćwierkanie... Co innego chciałem powiedzieć.
— Mianowicie?...
— Że ten Rzechowski to cymbał, ale bez niego jeszcze nudniej.

(D. c. n.).

Jan Waśniewski

OGNIE W PIRYTACH

POWIEŚĆ

Dnie upływały na wyczekiwaniu odpowiedzi. Irena codziennie chodziła na pocztę. Szczęściem wkrótce chwyliły mrozy i spętały rozlane błota, oraz bajora polnych dróg. Niedługo spadł pierwszy śnieg.

Kilkakrotnie spotkała Targowskiego. Klaniał się zdaleka z tą swoją przesadną elegancją i mijał ją w milczeniu.

Odpowiedź otrzymała tuż przed ferjami Bożego Narodzenia. Przenoszono ją do Wolbromia.

Była tak uszczęśliwiona, że wracała na Wodacę, jak wcielenie radości. Tym razem Targowski podszedł się przywitać.

— Wesele bije od pani, jak luna. Czy można panią odpowiedzieć, żeby się zanurzyć w tej łunie?

— Owszem, ale pod warunkiem!

— Słucham!

— Że nie będzie pan mówił o miłości.

Targowski westchnął.

— Owszem, przyjmuję... Czy miłość aż tak mocno pani dokuczyła?

— O, tak!

— Ja uprzedzałem...

— Ah, panie, — uśmiechnęła się, — już pan łamie warunek!...

— Milczę i zaczynam o czym innym.

— Proszę!

— Czemu przypisać ten pani świetny humor?

— Temu, że nareszcie porzucam Wodacę.

Brwi Targowskiego uniosły się do góry.

— Tak? Od kiedy?

— Za kilka dni, gdy się rozpoczyna ferje.

W pogodny mroźny dzień, wyładowane domowemi sprzątańmi sanie posuwały się szosą w kierunku Bukowna. Targowski roztoczył nad Ireną w ostatnich dniach troskliwą opiekę. Odprowadził ją na stację, kupił bilet.

Przed nadejściem pociągu pochylił się ku niej i spytał cicho:

— Pani Ireno, nie łamałem dotąd warunku, więc wolno mi się teraz spytać, czy zachowa mnie pani w pamięci?...

Patrzył tak, jakby miał usłyszeć wyrok. Wchodziła tu w grę, jego męska duma... Widząc ten wzrok, Irena odpowiedziała:

— Naturalnie, że zachowam.

— Zatem kochała mnie pani troszczkę?...

— Może, może...

— Dziękuję pani!

Ucałował jej ręce.

Istnieje specjalna melancholia i smutek odchodzących pociągów. Z uczuciem tego specyficznego smutku patrzył Targowski na mijające na odległym zakręcie wagony i na rozwiewający się dym lokomotywy, aż póki pociąg nie zniknął w paszczy lasu.

— Ostatni raz!... — mruknął.

Szedł do domu po równej wysłizganej szosie. Ośnione pola spały w jasnej zimowej ciszy.

— Mój Boże, ile się tu zmieniło!

Dostrzegł w dolinie swój dom. Aniela w białym zimowym palto, z sztyją opatuloną szalem, szła swym powolnym, ostrożnym krokiem na spacer.

Serce Targowskiego wezbrało nagle przypływem ojcowskiej miłości.

— Córeczko! — zawołał.

— A co?

— Poczekaj na mnie!

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefony 6.66.99 (sekretariat, dodatkowy red. naczelny); 6.66.62 (dział polityczny i ekonomiczny); 6.66.69 (dział miejski i liter.-art.); 6.66.59 (miejscowy). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11—12.
ADMINISTRACJA: Warszawa, Zgoda 1. Telefony: Administracja i Zarząd 691.64. Prenumerata 691.66. Wydział ogłoszeń 691.56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny: A B C Warszawa. Konto P. K. O. Nr. 13550.
PRZEŚTAWIENIOWA: Kalisz, Al. Józefina 11, tel. 209; Piotrków Trybunalski, Słowackiego 9, tel. 59; Włocławek, Cyganka 26, tel. 136.
PRENUMERATA: miejscowa (z odnoszeniem do domu) i zamiejscowa — zł. 4.50 miesięcznie. Konto czekowe P. K. O. Nr. 13550.